

ZPRAVODAJ ŠRÁMKOVY SOBOTKY

3 KVĚTEN / ČERVEN 2017
54. ROČNÍK
15 Kč

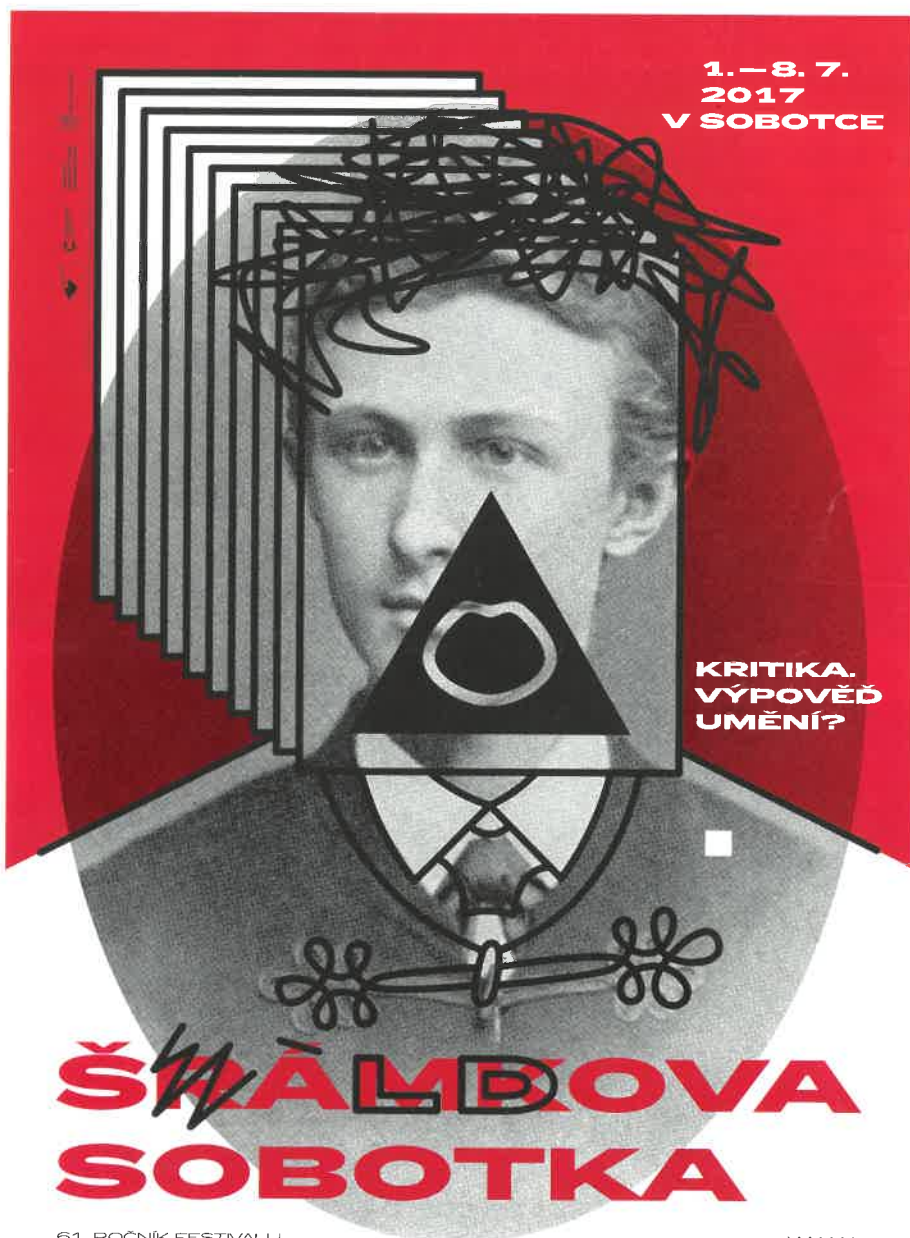

ZAŤUKALA A UŽ SE PTALA. KDO?

Schylovalo se k poledni a osazenstvo Městského kulturního střediska v Sobotce se chystalo odejít na oběd. Když tu na okno: „Buch, buch.“

Co tam děláte, Sobotáci, že nic neděláte. A co jste dělali celý rok, co jste připravili a co zajistili a jak a čím se budu líbit i vašim Sobotákům o večerech? Já

jsem totiž 61. Šrámkova Sobotka a přišla jsem vás zkontrolovat. Červen už se chystá z kalendáře a červenec k vám jede spolu se mnou. Tak povídejte a pěkně popořádku!

Vzácná Šrámkova Sobotko, slovní festivalu, my nezasloužíme výprask, my jsme tady pracovali a v přípravném výboru celý ten rok dřeli, vymýšleli, čím bychom Ti udělali radost. Také se o to hádali a kritizovali se navzájem, až z toho pro Tebe vyrostlo to Tvoje letošní téma „KRITIKA. Výpověď umění?“ Líbí se Ti?

No, ještě nevím, to se všechno uvidí. A dám si na vás pozor!

A jaké máme pro Tebe zahájení!! To se budeš divit. Využili jsme sobotecké děti a těšíme se, že se na ně přijdou podívat rodiče, dědečkové, babičky a také všichni ostatní ze Sobotky. To bude nával.

Vše neprozradíme, ale bude to konfrontace hemisfér s kritikem a endorfinky budou vesele řídit. Ale neboj se, dopolední odborné programy budeš mít.

Odpolední autorská čtení zlepšují Tvoji atmosféru. Jako první se zapojí Šolcův statek, kde se představí Irena Dousková. Ne Hrdým Budžesem, ale posledním románem Medvědí tanec, ve kterém se věnuje Jaroslavu Haškovi.

Ostatní autorská čtení už budeš mít na zahradě Šrámkova domu, a pokud se nepletu, bude jich osm. Představí se v nich například Jan Škrob, jehož básně jsou nominovány na cenu DILIA Litera za objev roku.

/pokračování na straně 41

OBSAH

Zatukala a už se ptala. Kdo?

RADNICE INFORMUJE 3 – 4

KULTURNÍ TRADICE 5 – 16

František Xaver Šalda
a Fráňa Šrámek 5 – 6

Výlet soboteckých baráčníků 6

Dívka a poezie stínů (festivalová) 7

I. máj na Šolcově statku 8

Sobotecké kroniky 8 – 10

200 let sobotecké lékárny 10 – 11

Stoleté lípy ve Vesci 12

Český ráj nebo české peklo 12 – 13

Letošní úspěchy

Studia Šrámkova domu 13 – 14

Třetí místo pro Markvartice 14

Ta naše písnička česká 15 – 16

SPORTOVNÍ RUBRIKA 16 – 20

T. J. Sokol Sobotka 16 – 17

S Humprechtem na prsou 17 – 20

ŠKOLNÍ STŘÍPKY 20 – 21

ZPRAVIČKY ZE ŠKOLIČKY 22

KNIHOVNA 22 – 23

Do sobotecké knihovničky 24

**SPOLEČENSKÁ A KULTURNÍ
OZNÁMENÍ** 24 – 27

Kulturní kalendář 24

Blahopřejeme 25

Zlatá svatba 25

Jubilea 25

Opustili nás navždy 26

Poděkování 26

Letní koncertování smíšeného

pěveckého sboru Stojmír-Bendl 26

Filmová Sobotka 2017 26

Vizitka Parmiggianiho 27

Kulturní a společenské akce
v Sobotce a okolí 27

Žáci ZŠ Sobotka a přátelé z polské Sobótky – foto: R. Štaff

Slavnost předávání Pamětního listu za účast na VÚJZV – foto: A. Pospíšilová

T. J. Sokol Sobotka, družstvo žáků, které získalo 1. místo v Čechách ve florbalu.
Foto: J. Kubánková

RADNICE INFORMUJE

PARKOVÁNÍ NA NÁMĚSTÍ

V době, kdy držíte v ruce tento výstisk zpravodaje, je čerstvě v účinnosti systém zpoplatněného parkování na náměstí Míru. Motivy jeho zavedení byly již několikrát v různých tiskovinách rozebírány. Připomeňme tedy, že jde primárně o regulaci množství parkujících aut na náměstí. Výběr poplatků není cílem, ale spíše nástrojem. V minulosti, již několikrát zaznělo, že náměstí má právo si nějaký peníz „vydělat“, zvláště pokud nás čeká v příštích letech jeho úprava, která nějaký ten milion spolkne.

Chceme tedy omezit dlouho parkující auta a současně co nejméně obtěžovat většinu lidí, kteří si jedou jen něco vyřídit. Proto po živých diskuzích v rámci rady i zastupitelstva je systém nastaven tak, že první hodina parkování nic nestojí. Aby byla možná kontrola, bude nutné ten čas počátku parkování nějak prokázat. Řidič si tedy dojde pro tzv. nulový lístek k parkovacímu automatu, nebo si vyznačí na svém parkovacím kotouči čas příjezdu. Jednu z těchto dvou věcí následně umístí za přední sklo. Takže ten, kdo bude vybaven parkovacím kotoučem ve svém autě a jede jen „něco zařídit“, nebude nakonec ani obtěžován cestou k parkovacímu automatu. Automaty bu-

dou instalované celkem dva a budou viditelně označeny. Parkovací papírové kotouče lze obdržet v Městském informačním centru a případně i na dalších místech. Uznávány budou samozřejmě i jiné než jen ty z MIC. Ceník parkovného je k nahlédnutí na www.sobotka.cz/parkovani. Je to ale velmi jednoduché. Ceny parkování za jednotlivou hodinu stoupají tak, jak roste počet hodin. Takže první hodina zdarma, druhá za 10,- Kč, třetí za 20,- Kč, čtvrtá za 30,- Kč, pátá za 40,- Kč a celodenní parkování za 100,- Kč. V rámci dokumentu „Ceník placeného stání ve vymezené oblasti náměstí Míru v Sobotce“ (viz www.sobotka.cz/parkovani) jsou vymezeny možnosti zisku dvou základních typů parkovacích karet. Typ „A“ je pro podnikající osoby, které mají sídlo nebo provozovnu ve „vymezené oblasti města“. Typ „B“ je pro fyzické osoby s trvalým pobytem „ve vymezené oblasti města“ – tedy na náměstí Míru. Cena roční karty typu „A“ je 1200,- Kč na první vozidlo a 2400,- Kč na každé další vozidlo. Cena roční karty typu „B“ je 600,- Kč na první vozidlo a 1200,- Kč na každé další vozidlo. Podrobnější informace jsou uvedeny ve zmíněném Ceníku.

Zde bychom si dovolili apelovat na zájemce o parkovací karty (podnikající nebo bydlicí na náměstí Míru), aby si vyřídili její vydání co nejdříve na městském úřadu. Formulář je ke stažení na www.sobotka.cz/parkovani, nebo k vyzvednutí přímo na městském úřadu. Vydáváním parkovacích karet je pověřen tajemník městského úřadu Ing. Šourek.

Jsme si vědomi, že celá věc je dost podstatnou změnou pro občany, a jsme smířeni s tím, že reakce budou občas negativní. Přesto to považujeme za správné a věříme, že k dílčímu snížení zatížení náměstí auty přeci jen dojde. Kontrola dodržování nastaveného systému bude v každém případě probíhat, a to i přesto, že Sobotka nemá městskou policii. Přestupky nakonec bude vyřizovat odbor dopravy MěÚ Jičín. Systém byl spuštěn **15. 6. 2017** a v každém případě bude v prvních dnech po spuštění na místě shovívavost a výsledkem prvních kontrol bude především snaha slušně upozornit na zavedený systém. Systém parkování se bude po čase vyhodnocovat a v případě potřeby může být upraven.

SPORTOVNÍ AREÁL

Revitalizace areálu se v letošním roce zahájí úpravou fotbalového hřiště, tj. vybudováním závlahového systému, úpravou povrchu a výměnou branek. Dále přijde na řadu atletika, pro kterou se vybuduje dvoudráhový, 400 m dlouhý ovál, čtyřdráhová sprinterská rovinka dlouhá 100 m, sektor pro skok daleký a nakonec víceúčelové hřiště 43x22 m pro většinu míčových her, které bude stát v těsné blízkosti školy. Povrch atletických drah bude z polyuretanu a multifunkční hřiště bude oploceno 4 m vy-

sokou sítí a opatřeno osvětlením. Tento objem prací bude po uskutečněním zadávacím řízení realizován firmou Linhart spol. s r.o. z Brandýsa nad Labem - Staré Boleslavi za cenu 7 199 228 Kč vč. DPH. Stavební práce budou trvat od 12. 6. do 28. 7., kdy začíná nová fotbalová sezóna. Počítá se s dokončením úprav fotbalového hřiště, ostatní sportoviště budou hotová do konce září 2017.

Dokončení areálu – tj. nové tenisové kurty, hřiště pro plážový volejbal, workoutové hřiště, oplocení, osvětlení, mo-

bilíář ... se tak posune minimálně o rok. V každém případě garantujeme dotažení věci. Mimo samotné sportoviště se pracuje i na projektové dokumentaci na přestavbu tribuny a budovy šaten, ubytovny a zázemí areálu. S rekonstrukcí této budovy, která je ve špatném technickém stavu, je počítáno v roce 2018.

Zahájením rekonstrukce se tak začne platit dlouholetý dluh, který mělo město především vůči základní škole, které citelně chyběla základní venkovní sportoviště.

REKONSTRUKCE ULICE NA CELNÉ A SILNICE NA PODKOST

Rekonstrukce silnice III/27935 Sobotka-Podkost, respektive úseku z ulice Na Celné v Sobotce na křižovatku do Libošovic, se chýlí ke konci. Původní termín dokončení realizace byl změněn z 11. 6. na 29. 6. 2017. Ve stejném termínu bude dokončena i oprava chodníku ke hřbitovu.

*Ing. Lubor Jenček, starosta
Bc. Jan Janatka, místostarosta*

ODPADOVÉ OKÉNKO

V tomto třetím článku na téma nakládání s odpady v Sobotce poukážeme na další možnosti třídění odpadů. Minule jsme se věnovali odpadům, které lze vytržít do barevných kontejnerů rozmístěných na stanovištích po městě i v jednotlivých částech. Věnovali jsme se ale jen těm nejběžnějším, tedy těm na papír, PET lahve a sklo, ale nezmínili jsme se o tom, že na některých stanovištích máme i jiné kontejnery na tříděný odpad.

Ve dvorečku na Malém náměstí, na hoře ve Fügnerově ulici u prodejny Coop a dole v Zahradní ulici, taktéž u prodejny Coop, jsou umístěny i červené kontejnery na drobnou elektroniku. Do těchto kontejnerů lze vhadzovat vysloužilé telefony, notebooky, radiopřijímače, přehrávače, magnetofony, kalkulačky, kamery a fotoaparáty včetně příslušenství, drobné počítačové vybavení, malé tiskárny, elektrické hračky, ruční elektronářadí a jiné elektrospotřebiče do rozměru 30 x 50cm. Maximální velikost přístroje je dána velikostí vhadzovacího otvoru. Červené kontejnery ve Fügnerově a Zahradní ulici mají samostatný vhadzovací otvor na baterie a akumulátory. Zcela logicky do těchto kontejnerů nepatří zářivky, úsporné žárovky a jiná osvětlovací zařízení! Mohlo by totiž dojít k jeho poničení a tím k úniku nebezpečných látek, která obsahují.

Ve dvorečku na Malém náměstí najdeme také kontejner na textil. Patří do něho veškeré čisté a suché textilní ošacení, ložní prádlo, bytové textilie, ručníky, ubrusy, párovaná obuv, to vše zabalené v igelitových pytlích. Do toho-

to kontejneru nepatří koberce, matrace, netextilní a syntetické materiály, kůže, plasty, molitan, impregnované textilie, mokré a silně znečištěné textilie!

Tím je výčet kontejnerového třídění odpadů prozatím kompletní a nyní budeme pokračovat tříděním do barevných pytlů. Ty jsou zdarma k dispozici na MěÚ v kanceláři úseku životního prostředí (ŽP) nebo ve sběrném dvoře.

Žluté pytle jsou určeny pro ostatní plasty. Patří sem veškeré kelímky od jogurtů, másel, pomazánek, tvarohů a podobných potravin. Pochopitelně bez hliníkového víčka. Dále pak plastové obaly od ostatních potravin, tedy sušenek, těstovin, sýrů apod. Patří sem také vypláchnuté nádoby z drogerie, tedy od šamponů, mýdel, aviváží, kosmetických přípravků apod., plastové hračky, kbelíky, igelitové sáčky, pytle, nákupní tašky, mikroténové obaly a dokonce i CD a DVD nosiče. Rozhodně však do žlutých pytlů nepatří guma, molitan, PVC, textil z umělých vláken, elektrické kabely, nádoby od léčiv, vícevrstvé obaly, linolea, pneumatiky, znečištěné plasty, ani plastové obaly se zbytky barev, olejů a potravin! Vnímavý čtenář jistě pochopí, že do žlutých pytlů nepatří ani PET lahve, když jsou pro ně určeny žluté kontejnery. Jak jsme již psali minule, každý obal by měl být označen recyklačním symbolem, který říká, z jakého materiálu je obal vyroben. Jde o symbol tří šipek vzájemně propojených do trojúhelníku. Symbol je poté doplněn písmenným nebo číselným kódem. Do žlu-

tých pytlů tedy patří plasty s kódovým označením HDPE, PE-HD, LDPE, PE-LD, PP, PS nebo číselným označením 2, 4, 5, 6, a ostatní plasty s číselným označením 7 až 19.

Oranžové pytle jsou určeny na TETRA PAKY. Patří sem prázdné nápojové krabice od džusu, mléka, vína atd., dokonce i nápojové krabice bez hliníkové vrstvy. Co do oranžových pytlů nepatří, je snad jasné. Nepatří sem prostě nic jiného, ani ostatní krabice, ani jiné obaly od nápojů!

Šedé pytle jsou určeny na kovy z domácností. Sem patří plechovky od potravin, plechovky od nápojů, kovové obaly od kosmetiky a ostatní kovové obaly, například hliníková víčka od jogurtů, másel, pomazánek a další drobné hliníkové obaly. I zde platí, že do šedých pytlů nepatří nic jiného, tedy ani kovové obaly od barev a jiných nebezpečných látek, ani kovové odpady vznikající při stavebních úpravách nebo opravách domu a bytů, například kovové lišty, kabely apod.!

Pytle po jejich naplnění můžete odnést buď na stanoviště barevných kontejnerů na tříděný odpad, nebo přímo do sběrného dvora. Někdo možná namítne, že nemá pytle doma kde mít. V domku nebo v garáži se jistě nějaké to místečko najde a v bytovce se přece sousedé mohou domluvit na společném třídění. Stačí jen chtít.

Vytríděním odpadů do barevných kontejnerů a barevných pytlů nám ale možnosti třídění odpadů ještě nekončí. Další odpady je možné odvézt do sběrného dvora. O tom ale zase v příštím vydání ZŠS.

Idokončení ze strany 11

No dobře, ale na co se mohou těšit moji milí Sobotáci?

Především na pořady večerní. Nechci všechno prozradit, ale něco musím. Určitě by si neměli už v sobotu nechat ujít poetické pásmo „Ať se ti, básníku, smějí“ v podání Přemysla Ruta a Markéty Potužákové, neboť v letošním roce má Fráňa Šrámek dvě významná výročí – 140 let od narození a 65 let od úmrtí – to ale Tobě nemusíme připomínat. Promiň.

Nedělní večer bude patřit pražské Viole. Hospodyňky ze Sobotky a okolí se mohou přijít podívat, jak se zavařuje ovoce, jablka a hrušky. Lenka Lagronová totiž napsala divadelní hru „Zahradá Jane Austenové“, ve které přivádí na scénu onu nejslavnější anglickou spisovatelku, která se s matkou a sestrou rozhoduje, jak naložit s plody jejich zahrad i života.

V pondělí předvedeme divadlo AD HOC a také film Případ pro začínajícího kata. AD HOC je ochotnické divadlo z Prahy, které uvede IL CONGELATORE – ZMRAZOVAČ. Vtáhne publikum do USA za podivných časů prohibice. Přežijte v časech kmotrů a možná přijde

i happy end. V sále je přísně zakázána konzumace zmrzliny. Parodie.

Film mísí v sobě jemnou absurditu, černý humor, ironii, groteskno. Navíc narazil na nepochopení ze strany normalizační cenzury a skončil v trezoru.

A co jste připravili na úterý?

To bude Alchymie slova. Jaký vztah měl F. X. Šalda k tzv. „prokletým básníkům?“ Recitační pásmo Rudolfa Kvíze, Jiřího Schwarze a Libuše Heczkové, kombinující Šaldovy kritiky a texty.

Ve středu večer bude zase divadlo, ale odpoledne ještě Šrámkova jedenáctka. Divadlo se jmenuje Masopust, hra Lidový kousek. Spokojenost lidem dát, zbytečně lidi nelekat. Autorský voiceband tří herců ve spolupráci s divadelní společností Masopust. Dlouhodobým zaměřením skupiny jsou náročné a mnohdy básnické texty. A jestli chceš, milá Sobotko, můžeš si s námi přijít zaběhat ještě ten den odpoledne. Vyčistíš si s námi hlavu, nabereš energii a překonáš snadněji čtvrtěční smutek. To vystoupí soubor Relikty hmyzu a ukáže se s představením Médea krvácí, což je zpěv veselého průvodu plačících žen. Divadelní studie (ne)dobrovolné neplodnosti.

A máte také něco pro dětské publikum?

Ano, v pátek. To nám divadlo Vozichet a Rudolf Hancvencl přivezou na zahradu pásmo klasických pohádek – V jednom lese, v jednom domku. Ale večer si, milá Sobotko, přijdeš na své, protože uvidíš, proč tu vlastně jsi. Tví studenti Ti přijdou ukázat, co se za týden naučili.

A co hudba? Tu jste zavrhlí? Ještě o tom nic nevím.

Ale kdepak. V kostele sv. Maří Magdaleny už v neděli v podvečer vystoupí soubor Musica cum gaudio, který uvede díla Adama Michny z Otradovic, Antonína Reichenauera a dalších autorů. V úterý přijede ústecká rocková kapela Houpací koně s hudbou i básnickými texty a vkládanými, precizně vystavěnými lyrickými slovy básníka Jiřího Imlaufa. V sobotu večer, jako festivalová tečka, vystoupí kapely Neřvi mi do ucha a Introspekce.

Nyní jsem s výkladem spokojená a čekám, že se vám povede. Ale já vlastně ani nevím, kdo mi to vše tak pěkně souhrnně vypořádal!

To jsem byla já

Pavčina Havlová

FRANTIŠEK XAVER ŠALDA A FRÁŇA ŠRÁMEK

V lednu 1927 oslavil Fráňa Šrámek své padesáté narozeniny. Sdružení studujících soboteckých uspořádalo za spolupráce Josefa Knapa *Knížku o Šrámkovi* a vydalo ji v pražském nakladatelství Františka Borového. Šrámka v ní pozdravilo 35 osobností naší kultury. Oba Čapkové, spisovatelé od Olbrachta a Majerové přes Vančuru až k Rudolfu Medkovi, Jakubu Demlovi či Antonínu Sovovi; literární vědci (Albert Pražák, A. M. Píša), hudební skladatelé (Foerster, Axman), herci (Štěpánek, Vojta, Vydra) a jiní. Nevím, koho tehdy organizátoři oslovili, kdo z různých důvodů do knížky nepřišel. Byl to např. kritik F. X. Šalda? Již v březnovém čísle tehdejší *Tvorby* reagoval sžíravým textem *Fráňa Šrámek čili jak konzervovati meruňky*. Tam mj. píše: „Šrámkovy padesáté narozeniny byly

oslaveny velmi hlučně; superlativy, které by zabily i větší autory, než je Šrámek, létaly vzduchem, vybuchovaly, třaskaly, ohlušovaly.“ Šrámek byl oslavován podle Šaldy proto, že „nenutí k polarizaci básnické ani ideové; ... že jest básník smyslů, přírody, nálady, pohody; že se nedotvořil určitého řádu... Tyto všecky negace ... k ničemu nezavazují; jsou nesmírně pohodlné, a proto líbivé.“ Proč být „básníkem smyslů, přírody, nálady“ je jev negativní, to nevyšvětlil. Šaldovi asi smysly tolik neřikaly a k přírodě si vztah také patrně nevytěžoval. Byl člověkem městským, s výraznou převahou rozumu nad citem.

To dokládá už v úvodním „meruňkovém“ přirovnání své zásadní šrámkové stati. Ty meruňky lze prý nakládati do octa, cukru či sušiti. Pochybuji, že by

kdy byly nakládány do octa. To např. houby. Ale „do octa docela naložena jest například Slávka Hlubinová, odkvétající dívka z Měsíce nad řekou,“ tvrdí a podrobněji rozvádí Šalda. „Jinde /Šrámek/ zavařuje své meruňky do cukru. ... Tak jest tomu například v románě *Tělo*.“ „To neustálé myšlení v pokožce a pokožkou“ Šaldovi vadí. Inu, Šalda byl jiný lidský typ než Šrámek a jeho hrdinové. Byl přísně věcný, vědecký, strohý; býval často krutě ironický, málokdy lidsky teplý. „Ten venkovský farář prostý vši askéze i vši mystiky, dobrodružný a přející, shovívavý k mládí a jeho pošetilostem ... kolikrát jsi to čet? Kliše, kliše!“ Nejsem zajisté tak sečtělý, jako byl Šalda, ale opravdu nevím, kde bychom dříve než u Šrámka, od jeho faráře Hory, slyšeli moudrá slova: „Mládí,

dílo boží nejkřehčí. Nech je, samo se donosí, křičí na ně, střepů se nedosbíráš...“ Nevím, proč bychom se měli cítit horšími, je-li nám bližší laskavý, moudrý kněz, než kněz, z něhož vyzařuje askéze a mystika. – Ale abychom dokončili, „posléze Šrámek meruňky suší, a tu jest nejžalostnější.“ Tu podle Šaldy „píše Šrámek ... něco, co se podobá Čechovovi jako vejce vejci.“ Jinde kritizuje Šrámkovy povídky, že jsou „jako by vypadly z oka Hamsunovi“, „na jméno Hamsunovo jest možno pokřtiti – například Stříbrný vítr“. A nikde Šrámek nedosahuje anglického „epika prosou Josepha Conrada“. – To je zcela zřejmá Šaldova reakce na Čapkovu větu z Knížky o Šrámkovi: „Ničím nemůžeme Šrámka ověsit a vyzdobit než tím, co roste z něho samotného.“

Před touto jedinou široce založenou šrámkovskou statí nevěnoval Šalda Šrámkovi valnou pozornost. Ani prvním veršům, ani pak Splavu, ani dramátům. Jen v roce 1910 recenzoval soubor vojenských povídek Patrouilly (vyšel 1909; povídky z tohoto souboru dnes najdeme ve svazku Prvních jedenadvacet) a pak už jen v roce 1914 najdeme redakční poznámku k Šimkově recenzi Šrámkových Křížovatek. Je tedy zřejmé, že k této zásadní statí Šaldu vyprovokovalo Šrámkovo životní jubileum a dění kolem něj. A byla to možná trochu i jeho reakce na anketu Proč nejsem komunistou, do níž přispěl i Šrámek. Úvodní anketní text Karla Čapka byl v Přítomnosti uveřejněn 4. prosince 1924, Šrámkův 25. prosince. Už v člán-

ku Inteligence a demokracie z 23. prosince 1924 Šalda tvrdil, že místo inteligence je „státi otevřeně na sociální levici“. Který politický směr měl na mysli, vyplývá z jeho postojů. V roce 1927, kdy text o Šrámkovi psal, předal svůj měsíčník Tvorba komunistům, Fučíkovi. Postoje těch, kdo odmítali komunismus, byly Šaldovi dlouho cizí. „Prozřel“, až když v polovině třicátých let začaly politické procesy a likvidace spisovatelů, kteří nebyli dost prorežimní (viz poslední ročníky Šaldova zápisníku).

I Šalda byl „jen člověk“, měl své oblíbené i neoblíbené. Nikdy také neusiloval programově o „čistou objektivitu“. Jaký měl zřejmě vztah ke Šrámkovi, básníku o deset let mladšímu, to jsem se pokusil ukázat výše. Šaldovy tři divadelní hry z dvacátých let se příliš nehrály. Šrámkovy hry byly úspěšné. Šaldovy verše, ale i prózy byly do značné míry vykonstruované. Šalda znal perfektně literární teorii, ale vrozený básnický talent neměl. Literární eseje a kritiky dovedl psát brilantně, tam byl nepřekonatelný. Ale beletrista nebyl, ač o to usiloval. Do téměř každého čísla svého Zápisníku „utrousil“ nějakou báseň. Ale ty těžko obstojí vedle i těch „slabších“ básní z pozdějších sbírek Šrámkových. Z těch psal Šalda (v jednotlivých ročnících Zápisníku) o Nových básních (ŠZ 1928) a pak o sbírce Ještě zní (ŠZ 1933) „Snad zní, ale rozhodně nezpívá,“ hodnotí hned v první větě a uzavírá, že Šrámkův „básnický naturism není již dnešek, ... je něco, co bylo; a co není možno křísit“. Ale v celém poměrně dlouhém textu přehlédli (záměrně?) zá-

sadní báseň Jaro 1933: „Step ruská, německý hvozd. / A jeden stín. / Kam kráčí stepí, kam kráčí hvozdem/ člověka syn? / Hryže si prsty a vyje / do meluzin.“ To nebezpečí dvou totalit Šrámek viděl už v roce 1933 a Šalda to „přehlédli“. (Že zmíněnou báseň nenajdeme v poválečných vydáních Šrámkových veršů, je zřejmé.)

Šalda neměl příliš v lásce Karla Čapka a už vůbec ne Peroutku. Toho miloval méně než pan prezident Zeman. Ale Šalda polemizoval jen s tím, co Peroutka opravdu napsal. Šrámek měl blízko právě k Čapkovi, a i to mohlo Šaldu v pohledu na Šrámka ovlivnit.

Ano, Šalda byl genius, ale také jen člověk se sympatiemi a antipatiemi. Obojí dovedl dávat velmi výrazně najevo. Šrámek byl básník lidského citu, lidského srdce, a proto čtenářům blízký. Měl svůj vývoj jako každý. „Šrámek jako osobnost literární je jistě zjev hodný úcty i lásky; básník opravdový a čestný, který vykonal svým dílem, čeho žádala od něho doba.“ Píše Šalda v závěru své zásadní šrámkovské studie, i když i zde přidává své výhrady k aktuálním „potřebám doby“. Šalda (1867-1937) i Šrámek (1877-1952) byly beze sporu významné osobnosti české kultury, české literatury, oba jimi zůstávají i dnes. Ač tak rozdílní. Šaldy si vážím, Šrámka (a Čapka) mám rád.

Aleš Fetters

Pozn.: Staž Fráňa Šrámek čili jak konzervovati meruňky najde čtenář v souboru Časové i nadčasové (1936) nebo ve 13. svazku Šaldových Kritických projevů (1963).

JARNÍ VÝLET SOBOTECKÝCH BARÁČNÍKŮ

Jarní výlet se konal 27. května za krásného slunečného počasí. Tentokrát jsme navštívili Polici nad Metují. Nejdříve jsme se šli podívat do Muzea Merkuru. V roce 1920 Jaroslav Vand, zdejší rodák, založil firmu Inventor, která vyráběla stejnojmennou stavebnici. V roce 1925 přešel na nový systém, kde jsou kovové díly spojovány šroubky a matičkami. Stavebnice se stala velmi populární a zachovala se v nezměněné podobě dodnes. Viděli jsme mnoho krásných a zajímavých mo-

delů plechových vláček a dokonce světoznámý londýnský most Tower Brige. Další návštěva byla v Muzeu papírových modelů, kde je jediná expozice modelového světa z papíru nejen v České republice. K vidění byly např. modely kostelů, hradů, zámků, chalup, zemědělských strojů, aut, vojenská technika, letadla, lodě, rakety a mnoho dalších. Některé modely byly pohyblivé. Bylo to velice zajímavé. V roubené škole jsme si prohlédli třídu s panem řídícím a žáky a také

učitele. Většina z nás si přitom zavzpomínala na svá dětská školní léta. V Polici nad Metují jsme ještě navštívili krásnou vyhlídku Hvězda, odkud byl nádherný výhled do okolí. Samozřejmě následoval dobrý oběd a odpolední kávičku se zákuskem jsme si dali v Hronově. Ještě jsme navštívili mlýn Dřevíček, prohlédli si celý mlýn a viděli jsme ho i v chodu. Výlet se vydařil, všichni byli spokojeni a těšíme se na další výlet.

Květoslava Hořáková, vzdělavatelka

Josef Jindra

DÍVKA A POEZIE STÍNŮ (FESTIVALOVÁ)

Pak přišla ta dívka.
Posadila se do polostínu pod ořech,
na suchou trávu,
pěkně na bok, čelem ke mně
a zaposlouchala se do hudby.
Ano, je to ona.

Ráno mi nabízela
festivalový časopis.
„Vezměte, mám poslední“,
skoro to zazpívala.

Váhal jsem a nebral,
až čísi ruka prolétla kolem mé hlavy
a vytrhla dívce časopis z prstů.
Ty prsty byly bílé, dlouhé, štíhlé,
skoro dětské. . .

Zadíval jsem se do kruhů
černých obrouček brýlí
a uviděl modrošedé oči
a ony, jakoby postrašené,
rychle ustoupily do svých skrýší
za očními oblouky.

Nebo mi to jen tak připadalo?
Nebyla vysloveně krásná,
ale hezká – to určitě ano.
Byla přece tolik mladá!
Teď jsem její oči znovu hledal,
ale najít je, se nezdařilo.

Jako ráno měla lehké,
skoro průsvitné, květované šaty.
Nebyly dost dlouhé a noha z nich
vyklouzla hodně nad koleno.
Nedolehly na mě představy,
jak ta noha pokračuje výš,
jistě krásně nad krásné lýtko.

To se mužům často stává,
neboť mají fantazii.
Slunce svítilo zběsile

Ilustrace: Martina Bachová

a přes řídké olistěné větve ořechu
vytvářelo na tom jejím dívčím lýtku
ostré stíny listů,
fantastickou pohyblivou stínohru
na oblinách oblé dívčí nohy,
mozaiku, pohled do krásnohledu,
živoucí černobílé obrázky
s nápaditou režií v prolínání tvarů
stínů z listové té ořechové větve.

Dívka nemohla tušit,
že pozoruji její nohu,
ale ženy na to mají hlásiče.
Ucítí pohledy v zádech,
zvláště ty obdivné.
Třeba proto nohu stáhla
do úkrytu pod krátké šaty.

Stínohra skončila,
krásnohled zhasl,
slunce dál vražedně zářilo
a psalo stínovou poezii
na jiném dívčím lýtku.

KULTURNÍ TRADICE

I. MÁJ NA ŠOLCOVĚ STATKU

Velice pěkně proběhlo slavnostní zahájení 44. návštěvní sezony na Šolcově statku I. května odpoledne. Byly zahájeny dvě výstavy a, jak bývá u Dr. Samšiňáka zvykem, vše bylo rámováno kvalitním kulturním programem.

Po úvodních slovech Dr. Samšiňáka byla otevřena výstava soch akademického sochaře Jaroslava Vacka v lapidáriu (bývalé maštali). Při této vernisáži a mezi dalšími výtvarnými částmi programu účinkovali absolventi JAMU – sopranistka Kateřina Žmolíková a tenorista Martin Vydra.

Na zahradě pod plastikou Petra Šturmy „Toaleta“, která je trvalou ozdobou statku, proběhl křest čerstvě vydané monografie tohoto umělce. Křest šampaňským provedla choť zesnulého sochaře Alena Antonová. Knihu si mohli návštěvníci na místě zakoupit.

Ve velké světnici Šolcova statku – v Galerii Karla Samšiňáka – proběhla vernisáž výstavy Výlet na Masadu. Jedná se o soubor ilustrací nadaného izraelského kreslíře rakouského původu Jicchaka Kurta Brücka. Kresby doprovázejí fotografie Andree Kreinera s ústředním tématem exotického prostředí oblasti kolem Mrtvého moře. Výstava s vysvětlujícím textem a množstvím doprovodných fotografií je velmi působivá.

Organizátoři pozvali i umělce příbuzné z Izraele, jejichž zástupce také vystoupil s proslovem. Předěl mezi vernisáží tvořilo nejen umělecké vystoupení zpěváků, ale i bohaté pohoštění s vínem a preclíky. K umocnění zážitku přispěla vstřícná atmosféra a májové sluníčko.

Přítomných návštěvníků bylo mnoho a radost z krásně prožitého odpoledne byla zjevná.

Marie Sekerová

SOBOTECKÉ KRONIKY

Již řadu let pořádají Městské kulturní středisko a Městská knihovna Fráni Šrámka v Sobotce vlastivědné přednášky a besedy. Navazují tak na činnost Osvětové besedy, která je organizována od konce padesátých let 20. století. Několikrát byl zopakován cyklus o dějinách města a okolí, naposledy předloni. A protože byl oblíbený a četně navštěvovaný, pokračovali jsme poté jednotlivými přednáškami na aktuální témata,

většinou zvolená ke kulatým jubileím událostí či osob, k odhalení pamětních desek apod. Tak jsem hovořil vloni a letos v návaznosti na dvě odborná vystoupení o průběhu prusko-rakouské války 1866 na Sobotecku, při vzpomínce na 200. výročí otevření zdejší lékárny o soboteckém zdravotnictví, připomněli jsme si hudební tradice Sobotecka, doc. Václav Ledvinka nastínil význam pražského primátora Jindřicha

Šolce, Jan Bílek se věnoval 150. výročí narození poslance Jindřicha Gustava Maštálky, několik akcí proběhlo k 350. výročí založení Humprechta. Potěšitelné je, že na vlastivědné přednášky mě pozvala i sobotecká Základní škola (památné stromy na Sobotecku aj.) a Obec baráčníků (jubileum spisovatele Ladislava Nováka), nemluvě o několika obdobných akcích v Libošovicích (např. Ing. Jaroslav Egert hovořil nedáv-

no o pivovarech v regionu, Ing. Václav Šolc o mlýnech na Klenici, Zbyněk Šolc o rodopisném bádání, další podvečer byl věnován historiku Františku Kutnarovi) a v Markvarticích (besedy Miroslava Bartoně a Josefa Jirků o minulosti obce).

Vyvrcholením letošního cyklu vlastivědných přednášek v Sobotce byla výstava soboteckých kronik a beseda o nich. Městská knihovna Fráni Šrámka ji uspořádala v malém sále spořitelny 28. dubna. Po celý den sem proudily zástupy školáků i občanů z města a okolí, odhadem jich bylo hodně přes 300. Zakončena byla besedou o soboteckých kronikách a kronikářích, kde hovořili a na četné dotazy odpovídali ředitel Státního okresního archivu v Jičíně Mgr. Karel Chutný a historik Karol Bílek.

Byly připomenuty pamětní zápisy, které kronikám předcházely (záznam o záchraně monstrance z r. 1639 na přidešti soboteckého graduálu, záznam děkana Navrátila o průběhu selského povstání r. 1775 na Sobotecku, zápis o požáru Sobotky r. 1825 v knize cechu mlynářů, zápis Martina Špíny ze Spyšové o válce 1866 na přidešti Beckovského Poselkyně starých příběhů českých, zápis o vzniku Obce baráčníků v Sobotce vložený do žerdi jejich praporu, zápis v „makovicích“ kostelních věží apod.).

Pamětními zápisy se hemží i návštěvní knihy Humprechta a Šolcova statku; do knih, sešitů či na volné listy se nejen podepisovali také účastníci rodáckých sjezdů, výstav a jiných akcí. Často byly kroniky nahrazovány jednatelskými a jinými úředními a spolkovými knihami (např. účetní kniha divadelních ochotníků, vedená Damiánem Šimůnkem 1849-1850, kniha zápisů o schůzích zastupitelstva ve Spyšové od r. 1850).

Vysvětlili jsme i rozdíl mezi kronikami (zvláště rodovými) a osobními vzpomínkami. Ty jsou v Sobotce zachovány jako rukopisy (např. F. X. Macháček, Matěj Balcar, Marie Kubů, Josef Fejfar) nebo vyšly v knižní podobě (J. L. Turnovský: Paměti starého vlastence, L. Novák: Pásmo vzpomínek, V. M. Dufek: 60 let zpět); nejvíce existují v podobě tištěných článků (F. Mačen-

ka, K. V. Rais, F. Dolenský, J. Pícek, Jan Sedmidubský, A. Allárová, J. Kuchař, E. Utíkalová, M. Káfková, M. Mráková, L. Kolumpková aj.).

Následoval přehled jednotlivých druhů vystavených kronik a připomenutí práce nejvýznamnějších kronikářů. Nezapomněli jsme ani na ztráty a ničení kronik. Na závěr úvodních slov zhodnotil K. Chutný péči o kroniky a jejich uložení v okresním archivu, kde jsou přístupné každému badateli.

Výstavu jsme koncipovali jako přehledku starých i živých kronik Sobotky a vesnic, které jsou nebo byly spojeny s městem; ne tedy kronik celého Sobotecka. Pozornost budila nejstarší městská kronika Sobotky, kterou vedl pod názvem Memorabilien německy Franz Steinbrenner v letech 1836-1848 podle guberniálního nařízení z r. 1835. Poslední zápis o roce 1848 je český. Škoda, že nebyla vedena déle. Novodobou kroniku města začal psát tajemník Jan Šolc podle zákona č. 80/1920 Sb. a dnešní kronikářka Květa Hořáková plní již stránky šesté knihy. Všechny svazky byly vystaveny a pohled na ně vyvolával úctu zvláště při vzpomínce na svědomité kronikářky Eugenii Půlpánovou a Marii Košelkovou.

Z připojených obcí jsme se zájmem zhlédli kroniky Staňkovy Lhoty (se zápisy dlouholeté kronikářky Hany Macounové), Spyšové (Gabriela Peldová), Lavic a Zajakur (Kůtkovi) a první kroniku Čálovic (Josef Ječný aj.). Škoda, že nemohly být vystaveny i výborně psaná kronika Kdanic a Trní (Blanka Jirků) a současná kronika Čálovic (Marta Kverková, Ludmila Elsnerová, Kateřina Čápková aj.), neboť byly u kontroly. A Stéblovce mají starší kronikářské záznamy v nepřivěčené kronice (založil učitel Josef Hercík ze Stéblovic r. 1924), neboť byly dlouho osadou Nepřívěce. Snad i zde se vedení kroniky obnoví, snahu projevila pí Linda Vaníčková. Naším přáním je, aby se i nadále vedla kronika v každé vesnici patřící k Sobotce.

Trochu jako host zde byla vystavena současná kronika Oseka (Radmila Jonášová), neboť i Osek býval součástí politické obce Sobotka. A skutečným

hostem byl současný svazek kroniky obce Vesec, dílo asi nejlepší současné kronikářky Sobotecka paní Marie Šimůnkové, která přivezla i bohaté přílohy ke kronice (fotografie, výstřižky, drobné tisky).

Druhou největší skupinou kronik byly kroniky školní. Se změnami názvů přibývaly i svazky předchůdců dnešní Základní školy v Sobotce. V okresním archivu jich je uloženo a bylo vystaveno 14 (zápisy od r. 1843), ten 15. se nyní se vzácným porozuměním pí ředitelky Jany Knapové píše (pí učitelka M. Drbohlavová). Navíc se líbila i kronika školního literárního kroužku a jediná kronika pionýrského oddílu. Zaujala i kronika zachycující život dávno zrušené školy v Lavicích do r. 1940. Sobotecká Mateřská škola se na výstavě pochlubila 4 krásnými svazky kroniky vedené od založení školy dodnes.

Z kronik úředních se podařilo na výstavu získat jen kopii zápisu kroniky ze soboteckého nádraží, kterou pořídil po 2. světové válce přednosta Václav Žoha. Kronika je uložena v Praze v Národním archivu.

Jako další druh uvádíme kroniku soboteckého děkanství, kterou začal psát děkan František Matějovič Vetešník podle biskupského nařízení, jež vlastně kopírovalo zmíněné guberniální nařízení z r. 1835. Je silná a má ještě nepopsané stránky. Navíc nám pan děkan Zdeněk Maryška zapůjčil i farní kroniku z Libošovic.

Velkou skupinu na výstavě tvořily kroniky spolkové. Některé jsou nyní již také v okresním archivu (kronika Muzejní společnosti 1926-1933, krásně vedená řed. Josefem Knoblochem, 2 svazky kroniky Městské knihovny z let 1975-1998), další jsou v majetku spolků (zapůjčili je ochotně hasiči (2 svazky od r. 1998), baráčníci (2 svazky od r. 1955), včelaři (kronika z let 1986-1997), pěvecký spolek Bendl (zápisy z let 1994-2001), Sokol (1 svazek) a zvláště myslivci, kteří se díky p. Vladku Macounovi pochlubili 7 krásně psanými a zdobenými svazky z let 1941-2016. Vystaven byl i 2. svazek Pamětnice divadelních ochotníků od r. 1901,

dopsaný Františkem Staškou do r. 1965. Některé spolkové kroniky zachránili také jednotlivci – např. p. Jan Žofka zachoval kroniku skautského loutkového divadélka v Sobotce, p. Josef Jirků 2 kroniky složek místního JZD.

Velkou pozornost budily také soukromé kroniky. Především jsme viděli čtyřsvazkovou kroniku soboteckého lékárníka PhMr. Jaroslava Macouna z let 1912-1933. Velmi zajímavá je i rodová kronika Dolenských, zapůjčená díky ochotě Radky Novákové-Dolenské a rodiny Libora Dolenského. Přepis staré rodové kroniky rodu Rulcova, pořízený pro každou větev rodu, zapůjčila pí Hana Rulcová. A pan Josef Jirků se pochlubil svým rodopisným bádáním a přepisy farní kroniky a obecní pamětní knihy z Markvartic.

Byla to krásná a nečekaně velmi úspěšná akce. Na výstavě se sešlo 69 svazků kronik. Mohlo jich být ještě víc, kdyby některé nebyly zničeny (v nejlepším případě jsou nezvěstné). Již dlouho se postrádá např. kronika Maštálkovy hasičské župy, kronika učitelského

foto: L. Jenček ml.

spolku Budeč, stará kronika pěveckého spolku Bendl, kronika četnické stanice, kroniky skautské, další pionýrské, kroniky brigád socialistické práce, kronika Spyšové, psaná naposledy Jaroslavem Kučerou, kronika Kdanic, kterou psal Josef Linka atd. Vystaveny nebyly ani kroniky Recitačního studia Šrámkova

domu, další kroniky Sokola – a nevíme, zda si kroniku vedli či vedou fotbalisté, Jezdecký klub a jiné organizace, spolky a jednotlivci, které či kteří na naši výzvu nereagovali.

V každém případě to byla výstava úspěšná a spolu s besedou vzbudila živý zájem o kroniky a činnost kronikářů. Kéž by jich přibývalo a jejich zásluhy byly náležitě oceňovány!

Na závěr děkuji co nejupřímněji všem, kdo kroniky vedou a všem, kdo se o jejich výstavu zasloužili – v první řadě Mgr. Karlu Chutnému (trávil v Sobotce celý den) a knihovnici Magdě Šrůtové, kteří výstavu zajistili a instalovali. A samozřejmě i všem, kdo na ni a na podvečerní besedu přišli. S radostí jsem proto mohl na závěr oznámit, že pro období 2017/2018 chystáme – inspirováni nedávným cyklem České televize – další zajímavou akci, sérii přednášek o šlechtických rodech na Kosti a v našem okolí pod názvem Modrá krev Sobotecka. O podrobnostech budete včas informováni. Karol Bílek

foto: L. Jenček ml.

200 LET SOBOTECKÉ LÉKÁRNY

V roce 1965 se objevil ve Zpravodaji Šrámkovy Sobotky článek PhMr. Zbyňka Krámka „Z historie sobotecké lékárny“. V jeho úvodu se praví: „Dekretem

vysokého gubernia ze dne 10. března 1815 č. 19170 povolena byla lékárna v Sobotce a koncese udělena Antonínu Fierlingerovi. Touto větou začíná několikastránkový ru-

kopis, který nazval jeho autor, PhMr. Jaroslav Macoun, *Dějiny lékárny U Strážného anděla v Sobotce.*“

Článek tedy vychází z rukopisu PhMr. Jaroslava Macouna a ten zcela jistě použil údaje z kapitoly o dějinách

PhMr. V. Hányš, PhMr. H. Holanová, PhMr. Z. Krámek – z archivu Z. Krámka

Původní podoba lékárny v Jičínské ulici. – z archivu Z. Krámka

lékárny v knize Antonína Vojtěcha Sakaře Paměti města Sobotky a ze Sakařova studia soboteckých archivních dokumentů, mezi něž patřily i německé Memorabilien Franze Steinbrennera, prvního soboteckého kronikáře.

Steinbrenner podle překladu Macounova píše r. 1836: „Lékárenský dům, kamenná patrová stavba čp. 213, byl jako lékárna U Strážného genia v roce 1816 podle guberniálního výnosu z 10. května 1815 č. 19170 k plné spokojenosti soboteckého magistrátu i samotných občanů od zkoušeného turnovského lékárníka pana Antonína Fierlingera zřízen a 24. srpna 1817 v přítomnosti zastupujícího boleslavského krajského fyzikusa pana doktora Ehrlera otevřen.“

Krámek upozornil na chybné datum 10. května 1815, které má správně mít podobu 10. března 1815 jako datum dne, kdy pražské gubernium povolilo zřízení lékárny v Sobotce. Správnost tohoto březnového data potvrzuje i průvodní dopis boleslavského krajského úřadu, datovaný 15. března 1815, jímž zmíněné guberniální rozhodnutí zasílá soboteckému magistrátu s tím, že zřízení lékárny v Sobotce bylo zadáno turnovskému lékárníkovi Antonínu Fierlingerovi.

Toto povolení však ještě neznamenalo zahájení prací směřujících k otevření lékárny. Na magistrátě totiž ležel také dopis mladoboleslavského lékárníka Josefa Poppa, kterým se ucházel o zřízení sobotecké lékárny a žádal magistrát, aby jeho žádost u gubernia podpořil. Přesný průběh jednání neznáme,

jistě se protáhlo, Popp podal protest, ale vítězem se stal Fierlinger. Ten tedy mohl až v roce 1816 po skončení sporu koupit od Jana France starý dřevěný dům čp. 213 s Bůvovskou zahradou a 13 korci polí. Dům rozbořil a na jeho místě postavil novou patrovou kamennou stavbu, jejíž hlavní část stojí dodnes, včetně postranního vstupního portálku z Jičínské ulice z roku 1816 s iniciálami A F na svorníku. Stavitelem byl pravděpodobně sobotecký zednický mistr Antonín Pavienský.

V Macounově výše uvedeném úvodu je však ještě jedno chybné datum – že lékárna byla otevřena 24. srpna 1817. Sakař uvádí datum 23. června 1817, v Steinbrennerově originálu čteme, že lékárna byla otevřena 24. června 1817. U Sakaře jde zřejmě o překlep, ovšem Steinbrennerovo správné datum si možná upravil a na srpen přenesl sám Macoun. Znal soboteckou historii, psal muzejní kroniku, věděl, jak významné datum pro Sobotku je den sv. Bartoloměje, 24. srpen. Vždyt 24. srpna 1498 byla Sobotka povýšena na město, 24. srpna 1598 byla vysvěcena novostavba chrámu sv. Maří Magdaleny. Každoročně se k tomuto datu konalo slavné sobotecké posvícení, sjížděli se rodáci, konaly se rodácké sjezdy. A tak pan lékárník – úmyslně či nechtěně – napsal do svého díla 24. srpen 1817 jako den otevření sobotecké lékárny. Ve skutečnosti to bylo o tři měsíce dříve. A název lékárny byl dlouho německý – Zum schützenden Genius. V každém případě udělení povolení –

licence ještě neznamenovalo vznik lékárny, tím bylo až její otevření. A k němu došlo před 200 lety, přesně 24. června 1817.

Prvním soboteckým lékárníkem byl tedy Antonín Fierlinger st. Asi bychom měli psát Anton Fierlinger, protože tehdy se v Sobotce dost němčilo a pan lékárník nebyl výjimkou. Narodil se v Mladé Boleslavi 31. května 1784, tovaryšská léta strávil v lékárně v Turnově, zde se oženil s Annou Svobodovou a 21. června 1812 se jim narodil syn Antonín. Po třicítce se úspěšně pokusil osamostatnit v nové lékárně v Sobotce. Dařilo se mu asi dobře, „apatyka“ prosperovala, i když si kromě léků musel přivydělávat i výrobou a prodejem cukrovinek. Žil zde spokojeně až do smrti, která nastala 1. prosince 1842 v 11 hodin. Příčinou bylo ztvrdnutí jater, bylo mu 57 let. Svátostmi umírajících ho zaopatřil kaplan Antonín Učík. Pohřben byl na starém soboteckém hřbitově u kostela 4. prosince, obřad vedl děkan František Matějovič Vetešník. Náhrobní desku jsme mohli vidět zasazenou ve zdi vedle postranního vchodu do kostela z Malého náměstí. Před časem byla z tohoto místa odstraněna. Manželka Anna ho přežila o 18 let, zemřela 19. února 1860 v 7.30 hod. v lékárně čp. 213 v Sobotce ve věku 76 let na vysílení. Zaopatřil ji a pohřební obřad 22. února vedl sobotecký děkan Jan Palánek.

(pokračování příště)

Karol Bílek

STOLETÉ LÍPY VE VESCI

Vážení a milí čtenáři,

dnes bych Vás ráda pozvala do Vesce na procházku za stoletými lípami.

Stojí na návsi u sochy sv. Starosty od roku 1917. Za léta jejich života se z nich staly dominanty návse. Každoročně nás na jaře potěší svěží zelení svých větví sklánějících se až téměř k zemi. Pak zezlátanou záplavou voňavých květů, jejich koruny se rozezvučí bzukotem včel a vzduchem se nese medová vůně. Nejvíce barev mívají na podzim – žlutá, červená, hnědá v mnoha odstínech. Ve větru se sypou stovky listů k zemi a tvoří pestrý koberec lákající k brouzdání.

O tom kdo, kdy a proč je zasadil, nám prozradí vesecká kronika.

Roku 1917 byl na popud pana starosty Františka Havlíka vysázen na návsi, kde dříve lípy stávaly, obecní ovocný sad. Pan

starosta daroval k tomu potřebné štěpy, které sám vlastní rukou vypěstoval. U sv. Trojice na každé straně byla zasazena lípa na památku padlých vojáků. Na straně k č. 13 na památku Jana Ječného z č. 5, který sloužil u 74. pěšího pluku od 15. srpna 1915 do 10. června 1916, kdy ve věku třiceti let padl. Spolu s ním u stejného pluku sloužil i jeho bratr Ječný František, a to od 16. února 1915 do 24. září 1918. Nejprve byl na ruské frontě u pekařů, pak byl na italském bojišti a ke konci války byl na žádost propuštěn. Lípu na památku Jana Ječného vsadil Josef Brixí z č. 7.

Na straně polední vsadil lípu starosta František Havlík na památku Jana Šouty z č. 4. Jan Šouta byl aktivní voják u 74. pěšího pluku, padl na srbském bojišti 26. října 1914. Bylo mu pouhých 23 let. Ve stejný den, kdy padl, byl do války povolán jeho o dva roky mladší bratr František. Ten sloužil u zeměbranceckých hulánů a byl nejprve

na ruské frontě, potom u polního četnictva až do konce války.

Při sázení těchto stromů byla uspořádána tichá slavnost. Přišly školní děti se Sobotky za vedení učitelského sboru, přijel pan místodržitel Pecka z Jičína a různí páni ze Sobotky. Pan starosta Havlík přivítal všechny přítomné a školním dětem důtklivě připomněl, aby měly na starosti ty malé stromečky, které vzrostou ve velké stromy, jako oni vyrostou ve velké lidi. Pan místodržitel Pecka ve své řeči připomněl, že ovocné stromy poskytují důležitou potravu v takových dobách, jaké právě nyní prožíváme, a doporučoval vše sázení ovocných stromů. Potom bylo přikročeno k sázení štěpů. První vsadil pan místodržitel Pecka, druhý pan notář Ponc a občané zdejší z každého čísla jeden štěp. Tím byla tato tichá slavnost zakončena.

Ovocný sad na návsi byl vykácen v roce 1986 a na jeho místě jsme sázeli štěpy nové. Dnes jich tam můžete ještě několik najít.

Marie Šimůnková, kronikářka z Vesce.

ČESKÝ RÁJ NEBO ČESKÉ PEKLO ... ANEB VLK SE NAŽRAL A KOZA ZŮSTALA CELÁ

Zima byla dlouhá, a tak krásné jarní počasí zve k více či méně romantickým procházkám do přírody. Touha vidět zelenající se stromy a zaposlouchat se do ptačího zpěvu potkala i mne. Vyrázila jsem za Spyšovou, kde je, resp. až doposud byl, krásný les. Proč byl? Část lesa (Lesní hospodářský celek Kinský dal Borgo) je zničená po těžbě dřeva.

Mísily se ve mně lítost, zlost, bezmocnost a roztrpčenost. Obrátila jsem se tedy na osobu nejpovolnější a napsala jsem e-mail Ing. Jiřímu Žabkovi, řediteli lesního hospodářství Kinský dal Borgo, a.s.

Vážený pane inženýre,

je možné, že se Vám bude zdát můj e-mail jako drzý, nemístný či poštetilý, ale přesto nemohu jinak. Před týdnem, tedy o prodlouženém víkendu 29. 4. – 1. 5. 2017, jsem se po delší době vydala na malou procházku ze Sobotky do Markvartic po značené turistické cestě. Za obcí Spyšová jsem vešla do lesa a zděsila jsem se. Turistická cesta je naprosto zdevastovaná, místo schůdné cesty jsou hluboké koleje od těžební techniky (viz přiložené foto), kolem cesty jsou větve a vršky pokácených stromů. Cesta je tak velmi neprůchodná pro normálního turistu, o cykloturistovi ani nemluví. Takto

foto: I. Jalovecká

zdevastovaná část lesa vede až k hájovně, před kterou jsou vyrovnány, a patrně připraveny k odvozu, kmeny stromů.

Pane inženýre, nemám právo (a ani nechci) diskutovat o nutnosti a míře těžby dřeva, ale bohužel jsem nucena se zeptat, zda plánujete rekultivaci této turistické cesty a v jakém časovém horizontu. Z mého pohledu je skutečně velmi nešťastné, a to se snažím vyjádřit velmi decentními slovy, takovou devastaci cesty a krajiny způsobit na začátku turistické sezony.

Opravdu se tak na první pohled stává Český ráj opravdu „rájem“.

Pevně věřím, pane inženýre, že jsem se Vás svým e-mailem nijak nedotkla, ale ráda bych znala stanovisko vedení společnosti s tím, že bych velmi ráda Vámi poskytnutou informací uspokojila i čtenáře soboteckého zpravodaje.

Dočkala jsem se velmi „šalamounské“ odpovědi – posuďte sami.

Dobrý den, vážená paní Jalovecká, k poškození cesty došlo při soustředování dřeva firmou, která pro nás pracovala. Tato činnost trvala řádově měsíce a nebylo možno využít jen vhodného počasí - zmrzlý terén.

Cesta bude uvedena do původního stavu v řádu týdnů najatou firmou, která ji poškodila, případně ve spolupráci s naší firmou. Tyto práce budou provedeny v době vhodných klimatických podmínek pro tuto činnost.

... a tak, jak se říká: „vlk se nažral a koza zůstala celá“. Když zmrzlý terén umožnil takovou devastaci terénu, budeme doufat, že snad konečně nastaly takové vhodné klimatické podmínky (dle sdělení pana ředitele), aby mohla být cesta uvedena do původního stavu. Uvidíme....

Ilona Jalovecká

LETOŠNÍ ÚSPĚCHY STUDIA ŠRÁMKOVA DOMU

Je známo, že Čechy jsou divadelní velmoc. Máme nejvíce amatérských i ochotnických souborů na obyvatele na světě. Troufám si říci, že o Východochěších to platí několikanásobně. Rozhodně o tom svědčí i počet zúčastněných souborů v jednotlivých kolech divadelních přehlídek. O to více jsme velmi hrdí na úspěchy našeho divadelního souboru Studia Šrámkova domu v Sobotce.

Ve Studiu Šrámkova domu se toho letos událo hodně a rozhodně to neubralo na kvalitě, jak by si mohl mnohý čtenář myslet. Ještě před Vánocemi měly premiéru tři dětské divadelní inscenace, které letos soutěžily i na okresní a krajské přehlídce Dětská scéna. Dětská scéna je celostátní přehlídka dětského divadla, nejzajímavějších a nejinspirativnějších inscenací dětských divadelních, loutkářských a recitačních souborů z celé ČR. Inscenace do celostátního kola ve Svitavách jsou vybírány z krajských postupových přehlídek, jimž pokud možno předchází oblastní kola. V našem případě je to Jičín a krajská přehlídka v Hradci Králové (DivSe – divadelní setkání).

Smyslem přehlídek je konfrontace různých stylů práce s dětskými soubory v oblasti dramatické výchovy a vytvoření příležitosti pro předávání zkušeností a vzájemnou inspiraci pracovníků s dětmi a mládeží. Přehlídky probíhají

v atmosféře přátelského pracovního setkání a jsou doplněny podnětným programem pro zúčastněné děti (tvůrčí dílny, diskuse, hry apod.) a vzdělávacími akcemi pro dospělé účastníky.

Nejmladší děti (6-9 let) si vybraly dramaturgii knihy Daisy Mrázkové „Haló, Jácíčku.“ Jedná se o poetický příběh o velkém přátelství malého zajíčka a veverky, který jednoznačně a průzračně vypráví o těch nejobyčejnějších okamžicích dětství. O malých chvílích, kdy se z ničeho nic vyjeví, že svět kolem nás je obrovský, strašný a krásný.

Druhým dětským představením byl „Nenapravitelný Tom“ podle knihy Marka Twaina Příběhy Toma Sawyera. Hlavními hrdiny je zde parta kluků (9-12 let), kteří tropí drobné lumpárničky a děsně je to baví. Mimořádností této skupiny je složení souboru – sedm chlapců v jednom souboru je nezvyklý úkaz, jelikož dětské divadlo je především doménou holčiček. A i herecký přístup chlapců, který neubírá nic z jejich přirozenosti.

Obě tato představení vyhrála okresní přehlídku a podívala se na dvoudenní

Představení Nenapravitelný Tom - zleva: J. Blažej, F. Šisler – foto: L. Blažejová

krajskou přehlídku do Hradce Králové, kde chlapi z Nenapravitelného Toma získali cenu za herecké výkony. A navíc Nenapravitelný Tom byl doporučen i na celostátní přehlídku Dětská scéna ve Svitavách, což je obrovský úspěch vzhledem ke konkurenci 16 divadelních souborů v krajském kole.

Třetím dětským a velmi zajímavým představením byla malá detektivní příhoda s názvem „Zneuctění busty zakladatele školy PhDr. Karla Pošusty, CSc.“. Tentokrát čistě autorská hra dětského divadelního souboru (12-17 let), která řeší neotřelým způsobem s velkou dávkou nadsázky problém ze školního prostředí, kdo zneuctil bustu zakladatele školy. Nejen, že se zde promítne prototyp typického rošťáka, ale i fintilky, šprtky a vědátora třídy. Každý z nich má svůj pohled na svět a svou teorii, kdo mohl být pachatel. Vrcholí to příchodem domorodců z Jižní Ameriky, kteří se ze zoufalství prokopali až k nám a během jejich kopání v Čechách běžely dějiny. Zde je využita divadelní zkratka a ve čtyřech minutách se divákovi promítne dějiny od příchodu praotce Čecha až po současnost.

V souboru nepracují jen děti, ale také studenti. Letos již jen mladé slečny, jelikož se často stává, že ač neradi, musejí nás z časových důvodů opustit vysokoškoláci. Letos to byli mladí muži Adam Hošek a Jan Trč, který začal studovat na pražské DAMU obor dramaturgie-režie, z čehož máme též velkou radost. S oběma se můžete potkat na letošním zahájení Šrámkovy Sobot-

ky, které budou uvádět. Zpět k aktivním členkám souboru, které letos vytvořily mimořádnou inscenaci s názvem „Mami!“ Jde o jevištní zpracování povídky Mariny Cvětajevové z knihy Začarovaný kruh, která řeší sourozeneckou rivalitu a i nerovný přístup rodiče k dítěti. Neobyčejně silný lidský příběh je do jisté míry autobiografickou výpovědí samotné autorky. Dívky s touto inscenací zazářily na Audimaforu, krajské postupové přehlídce experimentujících divadel s postupem na Šrámkův Písek, přehlídku studentských divadelních souborů Mladá scéna a divadel poezie Wolkrův Prostějov. Postoupily na celostátní přehlídku Wolkrův Prostějov, která se koná letos v červnu.

S potěšením musím zmínit, že na tuto přehlídku s námi jede i recitátorka Kateřina Linková, kterou doporučil lektorský sbor z hradecké krajské přehlídky studentských recitátorů a bude Sobotku reprezentovat ve druhé kategorii studentů od 18 do 21 let. Kateřina je také dalším přijatým členem SŠD na pražskou DAMU, obor výchovná dramatika.

Z recitačních úspěchů souboru musím zmínit výhru v okresním kole: v 1. kategorii Eliška Hroňková (postup do krajského kola), 2. kat. Kateřina Badová, Filip Šisler a Kristýna Kopalová (postup do kraje) a Veronika Bradnová (čestné uznání), 3. kat. Josef Blažej (postup do kraje), 4. kategorie Natálie Klímová a Michaela Pažoutová (čestná uznání).

V krajském kole Dětské scény pak byl úspěšný Filip Šisler, který získal čest-

né uznání a Josef Blažej, který bude reprezentovat sobotecký soubor na 46. celostátní přehlídce dětských recitátorů ve Svitavách.

Myslím, že za velkými úspěchy našich recitátorů je i pořádání letos již druhého ročníku přehlídky dětských recitátorů v Sobotce pod názvem Nezakřiknutí. Přehlídka vznikla z potřeby ukázat a zároveň přesvědčit veřejnost, že dětský recitátor je velmi specifická umělecká soutěžní kategorie, která má posluchači přinášet silný estetický zážitek a zároveň působit i pedagogicky na dítě. Učí rozboru a chápání textu, práci s hlavní myšlenkou, gradaci, mluvní korektnosti, ale i objevování sama sebe skrze umělecký text. V neposlední řadě je to i práce s publikem a vlastní osobností na jevišti. Letos se přehlídky účastnilo 22 dětí ze souboru ve čtyřech kategoriích. V příštím roce bychom se rádi otevřeli i jiným souborům a přizvali i okolní školy s pedagogy a žáky k účasti. Všechna soutěžní vystoupení jsou veřejná a tímto zveme i soboteckou veřejnost do publika v únoru 2018.

Pokud byste rádi viděli Studio Šrámkova domu v akci, jste srdečně zváni na nejbližší vystoupení při Šrámkově Sobotce, kdy se představí na zahájení a zakončení festivalu a inscenaci „Nenapravitelný Tom“ uvedeme na Poetickém odpoledni v neděli 2. července od 13 hodin. Těšíme se na vás a držíme všem účastníkům celostátních přehlídek palce!

Lada Blažejová

TŘETÍ MÍSTO PRO MARKVARTICE

21. 5. 2017 bylo ukončeno hlasování v anketě Máme vybráno, týkající se zejména záchrany movitých i nemovitých kulturních památek v ČR, které se zúčastnil i náš spolek Přátelé Markvarticka, a to s akcí Daruj svou minutu – pro opravu věžních hodin kostela sv. Jiljí v Markvarticích. Z celkového počtu 186 vypsaných veřejných sbírek se sbírka spolku Přátelé Markvarticka v anketě

Máme vybráno umístila na třetím místě. Je pochopitelné, že toto umístění je pro nás obrovským úspěchem a zdravou motivací v našem snažení. „Konkurence“ byla opravdu veliká – měřeno zejména velikostí měst a obcí, kde obdobné spolky působí a kde také probíhaly obdobné sbírky.

A jak se nám to povedlo? Samozřejmě, že si velice dobře uvědomujeme, že

bez pomoci a podpory našich příznivců bychom takového úspěchu nemohli sami dosáhnout. Proto každému, kdo poslal svůj hlas ve prospěch naší sbírky, tímto velmi děkujeme, moc si vážíme této vaší přízně a budeme rádi, když se k nám do Markvartic přijdete podívat.

E-mail: markvarticko@seznam.cz

Za spolek Přátelé Markvarticka
vše dobré přeje Petr Brabec

TA NAŠE PÍSNÍČKA ČESKÁ

*„Ta naše písnička česká, ta je tak hezká, tak hezká,
tak jako na louce kytička, vyrostla ta naše písnička.
Až se ta písnička ztratí, pak už nic nebudem mít,
jestli nám zahyne, všechno s ní pomine,
potom už nebudem žít.“*

Touto legendární písničkou od Karla Hašlera začínala po dlouhé roky svá vystoupení kapela Příkladjanka. „Dnes je první skladbou většinou polka, která se volí podle toho, pro koho hrajeme. Jiná je pro hasiče, jiná pro myslivce,“ s úsměvem dodal Mirek Voda, kapelník a zakladatel Příkladjanky. A věřte, nevěřte, v současnosti je Příkladjance už přes 350 let! Tolik je tedy součet let jejích členů (Miroslav Voda, Ladislav Drapák, Michal Drapák, Ladislav Drbohlav, Josef Karban).

Podívejme se trošku do historie kapely.

V „Příkladjanské“ kronice se píše:

Tato kutálka vznikla oficiálně roku 1969 po svátcích vánočních. Ale nežli vůbec vznikla, předcházely různé dohady a řeči o nesmyslu.

Před Štědrým dnem v devětašedesátém přišel Mirek Voda za harmonikáři Ladkou Drbohlavem a Pepou Karbanem s úmyslem založit kapelu. Zatím co Pepík doufal, Ladka prohlásil, že jsou blázni.

foto: z Příkladjanské kroniky

Pro nápad zapálili i další a hned po svátcích měla být první zkouška. Problémem ale byly finance, nebyla aparatura a bylo potřeba i další technické vybavení kapely. Půjčily se peníze, podepsala se smlouva a pak už se z toho nedalo couvnout. Začalo se zkoušet, cvičit, nikdo neměl připomínky, nikdo se nevymlouval. „Zkoušelo se v hospodě a kdo nepřišel, tak tvrdě platil. Dneska když chci udělat zkoušku, je to problém,“ dodal Mirek Voda.

Písničky se líbily, o kapelu začal být zájem, ale hrát tak nějak „načerno“ to nešlo. K oficiálnímu schválení kapely a jejího repertoáru bylo třeba jít na přehrávky. Ale jak – vždyť kapela neměla kapelníka.

„Když jsem s tím začal, neměl jsem kapelnické zkoušky. Taky na co, když jsem předtím neměl kapelu. Problém byl v tom, že jsem sice uměl noty, ale neuměl jsem třeba harmonii a další. Kapelníčinu mě naučil pan Vondráček z Jičína. Pak jsem musel jít před zkušební komisi a uspěl jsem,“ s nostalgii v hlase vysvětluje M. Voda.

Příkladjanka se tak mohla přihlásit na přehrávku. Byla doba tuhé cenzury. Před zúčastněné skupiny postavili mikrofony, jejich vystoupení se nahrávala, všichni si připadali jako v rozhlasovém studiu. Poté komise určovala, co a která skupina hrát může a nemůže.

„Když si tam zavolali mě, tak začali, která písnička se jim nelíbí a co tedy hrát nebudeme. Byl tam ale vynikající muzikant Bohouš Bydžovský, který hrál v Orchestru Karla Vlacha, a ten řekl, že není třeba s tím dělat nějakou vědu. Zdůraznil, že když se lidem nebudeme líbit a žádný organizátor nás nebude chtít, nebudeme mít peníze a nebudeme hrát,“ vzpomíná kapelník.

Příkladjanka mohla konečně začít hrát zcela oficiálně a zájemci se jen hrnuli. Muzikanti pomalu nestíhali. Kronika uvádí své:

Na vystoupení se jezdilo vlastními auty a tři řidiči celý večer nemohli vypít ani pivo. Jezdilo se mnohdy dost daleko. Někdy zajížděli na Petkova, do Sukorad, Plaz, dokonce i do Dobrovice a Bukovna za Mladou Boleslaví. Často se hrálo v Příkladjovi, ale většinou v blízkém okolí, v Blatech, na Kosti, Újezdě pod Troskami, Bystřici, Hřmeníně a v Podůlší u Jičína...

Pak přišel nápad. Koupit nějaký dopravní prostředek, aby se tam všichni a všechno vešlo. Ladka Drbohlav přinesl inzerát – Prodáme autobus RND....

Autobus se tak stal majetkem kapely, všichni nadšení, všichni se o něj starali. Všichni a všechno se tam vešlo... Čas plynul, rozrůstal se počet příznivců kapely, bylo stále víc a víc veselých zážitků. Později kapela vlastnila i druhý autobus, tentokrát Robur.

A jsme znovu u kroniky, která končí rokem 1973:

Nu, a je tu pozvání k přehrávkám v Jičíně na 9. prosince. Pepa (povoláním šenkýř) bere s sebou půllitrovku Praděda, aby byl nátlak. Na řadu jsme přišli po obědě, a tak byl čas si všechno připravit. Ale jak před nás začali zvukaři stavět mikrofony, před každý nástroj zvlášť, začala se mi chvět noha na šlapce, a proto „sova houká“ byla rychlejší než normálně. Ale je už po přehrávkách a rozhodnutí na nás teprve čeká. Doufáme, že bude příznivé pro nás a tým i pro naše příznivce.

Vše dopadlo dobře – Příkladjanka hrála, hraje a my doufáme, že ještě dlouho hrát bude. Bude pokračovat řada vystoupení, příjemných posezení plných dobré nálady, humoru a krásných českých písniček. Nezanikne ani kronika Příkladjanky, protože jak sám kapelník Miroslav Voda píše – „Rozhodl jsem se, že budu v psaní kroniky pokračovat navzdory tomu, že již asi nikdo tuto kroniku číst nebude. Ale možná,

že se najde někdo, kdo z dlouhé chvíle anebo jen proto, že je dobré prohlédnout něco, než to úplně zahodíme, do kroniky nahlédne. A kdyby ani to ne, tak ji přečte ten, který

tuto kapelu opustí jako poslední. To už třeba budou v kaple mladí muzikanti, kteří by měli spolu držet tak jako my, zakládající.“

„Ty naše písničky jsou jako perličky na šňůrce navlečené.

Kolik je krásy v nich a je to velký hřích, že jsou tak opuštěné.“

...opuštěné ale rozhodně nebudou, protože si je zapíváme při

POSEZENÍ S PŘÍCHVOJANKOU

**na zahradě Šrámkova domu
v sobotu 12. srpna 2017 od 14.00 hodin.**

Ilona Jalovecká

SPORTOVNÍ RUBRIKA

T. J. SOKOL SOBOTKA

Organizaci SOKOL jistě není třeba představovat jako takovou, a to, že SOKOL v Sobotce funguje, doufám všichni víte. Co už je méně známé v povědomí občanů, je dobrovolná činnost našich cvičitelů či vedoucích jednotlivých oddílů. Jen škoda, že takových obětavců, kteří by chtěli věnovat svůj volný čas práci s dětmi či dospělými bez nároku na odměnu, je tak málo, lépe řečeno, nejsou.

V naší tělocvičné jednotě se věnujeme dětem všech věkových kategorií. Pravidelně se scházejí rodiče s dětmi, předškolní děti, děti školou povinné, ale také dorostenky a ženy mladšího i staršího věku. Své cvičební hodiny mají vyhrazeny i muži, a to pro florbal a badminton.

Děti se v Sokole věnují všestrannosti, což znamená, že se zaměřují na správný nácvik a provedení cviků. Učí se správné manipulaci s různým cvičebním náčiním, seznamují se s životem kolem sebe, rozvíjejí svoji slovní zásobu a schopnost komunikovat s dalšími dětmi. Také cvičí na náradí a pokud to čas dovolí, věnují se i výtvarné činnosti.

Každý rok se naše děti účastní župního přeboru v sokolské všestrannosti v Jičíně, kde vzorně reprezentují naši jednotu. Jako odměnu za píli při cvičení

chystáme dětem v průběhu cvičebního roku nejrůznější akce, jako je dětský karneval, stopovanou po okolí Sobotky, opékání špekáčků se soutěžemi na závěr školního roku i cyklistické výlety.

Mimo dříve uvedené oddíly sokolské všestrannosti u nás v Sokole fungují dvě družstva florbalu.

Florbal v naší jednotě vede Pavel Šlechta ml. spolu s Markem Slavíkem a s občasnou výpomocí Michala Marušky. Florbalisté se pravidelně scházejí každý pátek, nejprve minižáci (6-10 let)

a po nich žáci (11-13 let). Nutno říct, že florbalisté tvoří takřka polovinu naší mládeže. Na tréninky nedochází jen chlapci, ale také několik děvčat, která jsou platnou součástí týmu.

Právě florbal naší malou jednotu, ale i naše město, nejlépe reprezentuje při turnajích. V letošním roce se jako v minulých letech zúčastnili přátelského turnaje v Dolní Kalné, kde v kategorii minižáci obsadili nádherné první místo a nabudili se bojovností do dalších turnajů.

Poté následovaly župní přebory, které se letos poprvé konaly v sobotecké sokolovně.

Župní turnaje se odehrály 25. 2. 2017 a 4. 3. 2017 ve velkém sále naší sokolovny. Sobotečtí florbalisté obsadili v obou kategoriích I. místo a zajistili si postup na republikový přebor do Prahy. Kdo z vás nebyl na turnajích přítomen jako divák, udělal velkou chybu.

Je až k nevíře, jak se najednou celá parta semkla a rvala se jako o život. Nechyběly menší i větší výbuchy vzteku i bolestivá zranění. Bylo jasné, že po těchto výhrách je nezbytné stále tvrdě trénovat, aby nám naše „naděje“ v Praze neudělaly ostudu. Děti opravdu pravidelně docházely, trénovaly a pilovaly taktiku hry. Jak se blížil termín přeboru v Praze, začala stoupat nervozita, která se mísila s vidinou výhry v Praze. Ambice těmto dětem opravdu nechybí.

Jako první odjeli do Prahy žáci kat. IB. Nervozita byla velká. Po první prohře ještě narostla, ale po výhře v druhém zápase byla tatam. Poslední zápas základní skupiny skončil velkým zklamáním, byly vidět i slzy a vzduchem létaly florbalčky. Před rozhodujícím zápasem, v kterém šlo o všechno, buď, a nebo, byla našťastí dlouhá pauza na občerstvení hráčů i vyladění psychiky.

Do rozhodujícího mače nastoupilo sobotecké družstvo s vědomím, že pokud to nevyjde, přebor pro nás sice končí, ale i tak je to úspěch probojovat se až do Prahy. Co se dělo po tomto

okamžiku, nelze slovy správně vylíčit. Chlapci a dívka se rvali ze všech sil, na hřišti odevzdávali úplně vše a nikdo z přihlížejících nedokázal pochopit, co se s outsidersy přeboru přihodilo. Odrazili se ode dna a jeli jak lavina, každého, kdo se jim postavil do cesty, smetli a věřte nebo ne, skončili v republikovém přeboru na prvním místě.

Jako odměnu dostali díky Vojtovi Rejzkovi návštěvu McDonald's, neboť to byl právě on, který se v Praze občerstvil v této restauraci. Proto po výhře prohlásil: „Když Vojta nemůže, McDonald's mu pomůže!“ I když to není zrovna nejlepší strava pro sportovce, udělalo jim to radost. Po příjezdu do našeho krásného městečka měli hráči nealko-šampusovou fontánu u kašny a vítězné kolečko s klaksony na náměstí.

Následující den do Prahy vyrazili minižáci, kteří měli výlet zpestřený vypouštěním poštovních holubů z nádvorí Tyršova domu. Jak jinak, měli podobné sny jako jejich starší kamarádi. A po výhře toužili také po prvenství ve své kategorii. Minižáci hned od samého začátku vyhrávali jeden zápas za druhým. Pak ale přišla „Náhlá smrt“ a tento rozhodující zápas bohužel prohráli. Trvalo dlouho, než se nám je podařilo uklidnit. Potoky slz nebylo snadné zastavit. Nakonec se nám povedlo kluky přesvědčit, že být pátí v republice je také krásný výsledek.

Byl to víkend plný emocí a rozhodně je na místě chlapcům a dívce poděkovat za výbornou reprezentaci nejen soboteckého sokola, ale i našeho města.

Touto cestou jim do dalších bojů, nejen v sokole, ale i v životě, přeji hodně zdaru, bojovnosti, rozvahy i trpělivosti.

Závěrem bych ráda poděkovala starostovi města panu Jenčkovi, že přesvědčil téměř všechny zastupitele o nutné rekonstrukci kotle v naší sokolovně. Bez finanční injekce z rozpočtu města bychom asi skončili se cvičením v chladných měsících. Florbalisté by neměli prostory na tréninky a navíc by v Sobotce nebyla žádná vhodná budova, ve které by se mohly pořádat kulturní akce s větší kapacitou.

Poděkování patří ředitelce základní školy pí Janě Knapové, která nám bezplatně umožnila využívat 1x týdně velkou tělocvičnu školy po dobu rekonstrukce topení.

V neposlední řadě si poděkování také zaslouží všichni vedoucí oddílů a cvičitelé, kteří se pravidelně věnují svým svěřencům bez nároku na odměnu.

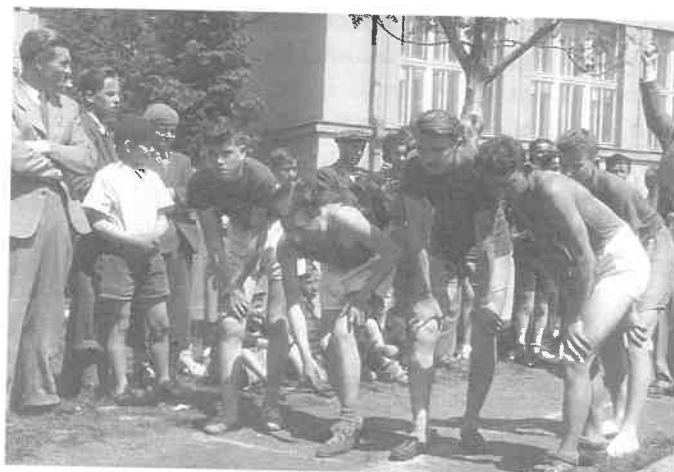
Všem sokolům bych chtěla popřát hodně zdraví, cvičitelům i cvičencům hodně zdaru při nácvičku sletových skladeb od září letošního roku.

A členům výboru naší jednoty hodně pevných nervů a elánu do dalšího období.

Jana Kubánková,
náčelnice Sokol Sobotka

S HUMPRECHTEM NA PRSOU

Sešli jsme se jako autoři, abychom jako pamětníci reagovali na bohulibý a již uskutečňovaný záměr vedení města renovovat a vylepšit sobotecký sportovní stadion. A ocenit, že je pamatováno i v příslušné míře na sport základní, na královnu sportu – lehkou atletiku. Chceme však předložit tento článek i jako výzvu mladým, o dvě až tři generace mladším Sobotákům a Sobotáčkám v dorosteneckém a i dospělém věku: Překonejte nás, dnes už staré, vymírající páprdy, buďte lepší ve výkonech a zase, jako kdysi my, noste znak Humprechta a s ním svoje jméno vítězně do cíle! My víme, že prioritní sport v Sobotce byl vždycky fotbal a že sláva bohu stále žije, ale jak chcete posoudit, že jste lepší fotbalisté, než byli ti dávno před vámi? Navíc i pátrání po fotbalových kronikách je neúspěšné. Atletika má sekundy a metry a ty se nezměnily a pro sobotecký dorost je má zapsané. Skoro jako neuspořádaný archiv.

Hromadný start pod ořechem – foto: z archivu J. Jindry

Pro určitá léta, samozřejmě! Žila tu jen v letech 1949 – 1952. Ano, lehká atletika se v Sobotce provozovala prokazatelně už po první světové válce, máme před sebou fotografii statných mužů před stojany na skok vysoký s uvedením roku 1923, ale o výkonech nic. My jsme jako dorostenci byli generace vyhladovělá válečným nedostatkem a poválečným přídělovým systémem. Dnešní generace 15 – 18 letých má i výrazně lepší antropometrické parametry. A i mnoho závodních potřeb se změnilo výrazně k lepšímu. Závodní dráha už není ta naše původní válcovaná škvárová dráha, která se vytrhávala pod úderem treter a zpomalovala běžecké i skokanské úsilí. Dnes jsou tartan, mondo a jiné poloplastické povrchy, které běžce skoro nesou. Nejsou už těžké a nepružné bambusové tyče, ale lehké superpružné hmoty s uhlíkovými vlákny. Pro skok vysoký byl objeven styl flop a vysoké, jakoby péřové matrace pod něj, zatímco my znali styl horine a straedl a dopadali do hrubého písku skoro na prkno oddělující písek od odrazště. Změnila se konstrukce oštěpu a částečně i disku. Velice se změnilo měření času u sprintů, které naopak způsobilo, že časy se zdají delší, ale to, co běh zrychlilo, má vliv větší. A tak jsou tu všechny předpoklady naše výkony lehce překonat. Nicméně po celý ten dlouhý čas 65 let jsme výkony kolem nás v dorostu sledovali, ale žádné výsostné zlepšení jsme neviděli.

Počátky našeho snažení – stavbu stadionku, způsobu tréninku, vpravdě historický výsledek vedoucího Sváti Macouna, jeho popis našich úspěchů do jeho odchodu na vojnu 1. 10. 1950 – popsal Josef Jindra ve dvou člancích ve ZŠS (1, 2), tedy do doby, než sám se musel v 16 letech ujmout vedení oddílu. Toto následující období nebylo nikdy pro Sobotku vcelku v ZŠS popsáno, jen vše zapisováno. Výkonnost členů dorosteneckého oddílu velice stoupla a výsledky mohly být ještě výraznější, kdyby oddíl vedl zkušený, třeba poloprofesionální vedoucí či trenér. I tak téměř všechny nejlepší oddílové výkony jsou z roku 1951. Ale například vynikající čas štafety 4 x 60m se nezlepšil, štafeta se v tom složení už nesešla nebo běžecká dráha byla mizerná (sobotecká). Bohužel jsme v oddíle neměli možnost pořizovat kvalitní fotografie, takže tento článek je o ně ochuzen.

Oddíl a skupina mladších dorostenců patřily mezi nejlepší v našem tehdy Libereckém kraji. My dva (autoři) jsme byli na špičce sprintu mladšího dorostu na 60m, oba přeborníci kraje (Honc 9. 6. 50 Jilemnice, Jindra 2. 9. 51 Jilemnice – Veřejné závody jako Přebory). Oba jsme byli členy krajského družstva pro utkání s krajem Ústí n. L. a s krajem Praha (Honc na 100m a štafetu, Jindra na 100m, překážky, skok daleký a štafetu). Do družstva staršího dorostu byl na štafetu nominován i náš sprinter Antoň, který také patřil do špičky sprinterů kraje. Píšeme o tom hlavně proto, že v našem nepatrném archivu

J. Jindra a jeho skok daleký – foto: z archivu J. Jindry

leží ještě nominační list z již notně churavého cyklostylového papíru. Po uváděcí nominační formulí následují údaje v kolik hodin se dostavit na Pavlovický stadion, jaký si opatřit dres. S trpkým úsměvem čteme: „každý závodník si vezme s sebou potravinové lístky (20 dkg masa, 2 dkg tuku, 400g mouky), místo lístků je možno zaplatit Kčs 50,-...“ atd.

V SHM (Sportovní hry mládeže) jsme se přes svá oborová finále – Jindra Pardubice, Honc Olomouc, Antoň Košice – probojovali do celostátního finále dorostu do Gottwaldova, což byl již přímý boj o státní reprezentaci. Úspěch to byl veliký, i když nikdo si reprezentaci nevybojoval. Možná to tak bylo lepší. Ale byly úspěchy a rekordy krajské a Sobotka získávala na známosti i mezi sportovci. Vztahy mezi členy oddílu byly velice kamarádské a obětavé a existovalo něco jako dobrovolný zákaz kouření a alkoholu, vzájemné pobízení k tréninku a společné nadšení z výsledku jednotlivce i celku. Když jsme se po padesáti letech od vzniku oddílu sešli o posvícení 1999 na Búrovně, četli jsme hluboce nostalgický omluvný dopis (leží také v našem „archivu“) od Aleše Černého, který už dlouhá léta žil v Liberci a nemohl přijet:

„...asi mi tehdy chyběl mužský vzor, a tak jsem vzhlížel k Svátovi. Byl pro mne opravdu jakýmsi Rikitanem, říznutým navíc Otcem Jandrou. Někteří z vás možná neví, jaký ohlas měly výsledky sobotecké lehké atletiky jinde. Ještě v sedmdesátých letech mi vyprávěli liberečtí činovníci o svém údivu, obdivu a respektu. Ostatně v době toho povídání platil podle nich ještě krajský rekord Pepíka Jindry a snad i štafety.“ Rekordy jsou vedeny proto, aby byly překonávány. Některý se drží dlouho, jiný padne ještě týž rok, jako třeba Jindrův výkon ve skoku do dálky (překonal Krejcar, Lomnice, o 1 cm).

J. Honc a jeho skok vysoký – foto: z archivu J. Jindry

Starší dorostelec Šimo a koule 7,25 kg – foto: z archivu J. Jindry

Ze starých záznamových sešitů a listů jsme sestavili výkonovou tabulku hlavních disciplín mladšího dorostu (příloha). Tato dorostenecká skupina byla nejvýraznější a z desítek utkání a individuálních účastí se poměrně dobře vytvářela výkonová tabulka, snad správná i pro zadní pozice. Na předních místech pochyby nejsou. Mladší dorost byla kompaktní skupina, zatímco starší dorost neposkytl ucelený náhled, snad ještě v případě potřeby lze výpisy znovu provést. Kromě již zmiňovaného sprintera, oštěpaře a dálkaře (599 cm) Antoně nutno připome-

nout výškaře Šulce, koulaře Šimu, tyčkaře Kalvacha, koulaře a diskaře Borovičku, diskaře Bázlera aj. Byly s námi i dorostenky, především sprinterka Havlíková, Kalvachová, Janků, a mezi žáky již rostl budoucí československý reprezentant oštěpař Sachomský, a také reportér rozhlasu a televize Suchánek. Nadšené a trpělivé vedení by snad bývalo mohlo znovu vytvořit závodnický tým, ale bylo to nepravděpodobné. A tak se talenty, vzácně uskupené do jedné generace, rozutíkaly do světa za školami či prací. Ostatně i dráha na 60 m byla uzavřena přístavbou jeviště k sokolovně. Ani stavba skutečného stadionu nové atletické podhoubí nezajistila.

Budeme držet palce a přát si, aby se záměr se stadionem podařil. Aby znovu vyrostli kvalitní reprezentanti Sobotky a aby platilo ono šrámkovské – Soboteckých dětí šik vždycky v první řady!

Josef Jindra, Josef Honc

LITERATURA:

1. Josef JINDRA, Vzpomínání se Svátou Macounem, in: Zpravodaj Šrámkovy Sobotky, roč. 36, č. 4, 1999, s. 38
2. Josef JINDRA, Vzpomínka na Svátu Macouna, in: Zpravodaj Šrámkovy Sobotky, roč. 51, 2014, s. 19

SOKOL SOBOTKA – LEHKÁ ATLETIKA MLADŠÍ DOROSTENCI (15 – 17 LET)

VÝKONY 1949 – 1951

60 m :

1. Jindra	7,1 s	16.9.51	Nový Bydžov
	<i>kraj. rekord</i>		
2. Honc	7,3 s	7.10.51	Dolní Bousov
3. Krejčík	7,5 s	16.10.49	Sobotka
4. Houžvička	7,5 s	2.9.51	Jilemnice
5. Najman	7,6 s	12.9.51	Turnov

100 m :

1. Jindra	11,8 s	23.9.51	Jilemnice
2. Honc	12,0 s	4.10.51	Liberec

200 m :

1. Jindra	25,5 s	3.10.51	Jičín
2. Najman	26,3 s	12.9.51	Turnov
3. Houžvička	26,5 s	2.9.51	Jilemnice
4. Honc	26,8 s	2.9.51	Jilemnice
5. Černý	27,8 s	22.7.51	Liberec

1.000 m :

1. Berka	2:55,0	22.7.51	Liberec
2. Jirků V.	2:59,2	15.7.51	Jilemnice
3. Jirků J.	3:07,0	2.9.51	Jilemnice
4. Černý	3:11,0	20.5.51	Turnov

Skok vysoký :

1. Buriánek	165 cm	1.7.51	Liberec
2. Honc	160 cm	16.8.51	Liberec
3. Jindra	160 cm	1.7.51	Jičín
4. Černý	155 cm	20.5.51	Turnov
5. Houžvička	155 cm	7.6.51	Liberec

Skok daleký :

1. Jindra	635 cm	20.5.51	Sobotka
	<i>kraj. rekord</i>		
2. Houžvička	582 cm	7.6.51	Liberec
3. Honc	545 cm	1.7.51	Liberec
4. Černý	533 cm	27.5.51	Turnov
5. Najman	509 cm	27.5.51	Turnov

Koule 5 kg :

1. Rybín	12,49 m	26.8.51	Sobotka
2. Řehák	11,93 m	5.7.51	Dolní Bousov
3. Houžvička	11,66 m	28.8.51	Sobotka
4. Černý	11,11 m	13.7.51	Turnov
5. Jindra	10,94 m	30.9.51	Dolní Bousov

Oštěp 600 g :

1. Houžvička	46,10 m	8.7.51	Sobotka
2. Honc	42,90 m	14.5.51	Sobotka
3. Král	30,26 m	2.10.49	Sobotka
4. Javůrek	28,90 m	1.7.51	Nový Bydžov

Disk 1,5 kg :

1. Řehák	36,25 m	5.7.51	Dolní Bousov
----------	---------	--------	--------------

2. Rybín	33,89 m	23.7.50	Sobotka
3. Bázler	32,12 m	9.9.49	Sobotka
4. Jaroš	30,70 m	2.10.49	Sobotka
5. Černý	29,24 m	26.8.51	Sobotka

Štafeta 4 x 60 m :

Najman, Jindra, Houžvička, Honc	29,6 s	18.6.50	Liberec
------------------------------------	--------	---------	---------

ŠKOLNÍ STRÍPKY

S FERDOU A BERUŠKOU K ZÁPISU DO I. ROČNÍKU

V tomto školním roce se zápis žáčků do I. ročníku uskutečnil nově v pozdějším termínu 4. a 5. dubna. Letos byl motivován postavkami z knihy Ondřeje Sekory. Obrázky Ferdy Mravence a Berušky provázely děti celým zápisem.

Předškoláci s chutí předvedli, co již umějí, zpívali, recitovali, vypravovali i kreslili. Za odměnu si pak odnášeli papírového Ferdu nebo Berušku, pamětní list a pexeso z Ovocentra. Připraveno bylo i malé občerstvení.

Celkem bylo zapsáno 51 dětí ze Sobotky a okolí. Rodiče 10 žáků požádali o odklad povinné školní docházky. Na naše prvňáčky se moc těšíme a přejeme jim úspěšný start a hodně radosti ze školní práce!

Mgr. Alena Slavíková
a Mgr. Miroslava Drbohlavová

POHLED DO MINULOSTI SOBOTECKA

Redakce Soboteckého školáka vyhlásila v rámci celoškolského projektu „Sobotecko v proměnách času“ soutěž o nejzajímavější historickou fotografii, pohlednici nebo obrázek zachycující Sobotku nebo její blízké okolí.

Žáci nám přinesli opravdu nádherné fotografie, z nichž jsme na začátku dubna poskládali pestrou výstavu, kterou jsme umístili v atriu školy. Během zápisu do I. ročníku a během třídních schůzek si mohli výstavu prohlédnout i rodiče žáků a i další zájemci z řad veřejnosti.

Nakonec výstava nebyla soutěžní, neboť jsme usoudili, že vybrat nejzajímavější fotografii je velice subjektivní a její výsledky by neměly žádnou vypovídající hodnotu. Proto jsme se rozhodli ocenit všechny žáky, kteří k vytvoření výstavy přispěli svými fotografiemi.

Zuzana Jelínková (1. B), Anna Putnarová, Josef Vitina (2. B), Petr Hudec (3. A), Ema Prudičová, Tomáš Rejzek, Hynek Táborský (3. B), Veronika Bradnová, Kristýna Ceeová, Zuzana Faměrová, Matěj Jirků (4. A), Marek Patka (5. A), Štěpán Resl (5. B), Mikuláš Borovička, Aneta Hudcová (6. A), Jakub

Plíšek (6. B), Lucie Reslová, Žaneta Vraná (8. A), Luboš Patka (9. A) a se skupinovou prací třída 6. B.

Radek Štaff

PS: K přehledu žáků je společná fotografie u vystavovaných panelů

NAVŠTÍVILI NÁS PŘÁTELE Z POLSKÉ SOBÓTKY

Na podzim jsme měli možnost se po několika letech opět zúčastnit Zelené školy v polské Jaroslawieci. Týdenní zájezd zalitý sluncem a bohatým programem jsme si náramně užili, a proto jsme se rozhodli, že našim přátelům obvyklý tří denní květnový pobyt o jeden den prodloužíme.

ČTVRTEK 18. května 2017

Na čtvrteční odpoledne jsme si pro polské žáky připravili sportovní a výtvarné dílny, do kterých se zapojili i naši žáci. První skupina absolvovala v tělocvičně školy česko-polský sportovní víceboj. Žáci byli rozděleni do tří družstev, která proti sobě závodila ve čtyřech disciplínách (slalom se třemi volejbalovými míči, t-běh, trojskok a hod na basketbalový koš). Všichni účastníci obdrželi dle umístění ručně malované keramické medaile. Druhá skupina se účastnila výtvarné dílny, kde si žáci mohli vyzkoušet potisk triček nebo malování na obálky. Pro třetí skupinu byl v druhém patře na chodbě nachystán česko-polský turnaj ve stolním tenise a poslední skupina se zúčastnila šachového turnaje.

Po večeři byla pro naše hosty nachystána tradiční diskotéka pod vedením našich bývalých žáků Víta Černého a Jiřího Resla, kteří si připravili zábavnou show s množstvím doprovodných efektů. Všichni žáci se výborně bavili, tančili a navazovali nová přátelství.

PÁTEK 19. května 2017

Pro páteční celodenní výlet na Karlštejn jsme si nemohli vybrat lepší počasí. Od časných ranních hodin byla obloha bez jediného mráčku a teplo bylo jako uprostřed léta. Po příjezdu na náš nejslavnější středověký hrad jsme se šli nejprve projít přes nádvoří na hradby. Poté si nás již převzala průvodkyně, se kterou jsme absolvovali I. návštěvnícký okruh zahrnující interiéry dvou pater Císařského paláce a spodní podlaží Mariánské věže s cenným vybavením ze 14. – 19. stol. Dozvěděli jsme se také mnoho zajímavých informací o rodu

Karla IV. a o jeho životě. Naši prohlídku jsme zakončili návštěvou kaple sv. Kříže, posvátného prostoru hradu Karlštejna, kde se uchovávaly říšské a později české korunovační klenoty. To byl pro nás pro všechny asi největší zážitek z celé prohlídky. Po obědě, který jsme měli zajištěný v restauraci U Adama, nás čekal už jen přechod k autobusu a návrat zpět do Sobotky.

Po večeři se konalo v tělocvičně školy společné sportování. Hrál se basketbal, volejbal, přehazovaná a na hřišti za školou také fotbálek.

SOBOTA 20. května 2017

Sobotní den nás přivítal zamračenou oblohou a nižší teplotou než v předcházející dny. Náladu nám to ovšem nezkažilo a po malé zastávce v Mladé Boleslavi jsme zamířili k našemu hlavnímu cíli dne, na návštěvu druhého středověkého hradu – Kostí. Na rozdíl od výletu na Karlštejn nás „doprovázela družina českých dětí“, které dělaly společnost našim hostům. Ti byli velice mile překvapeni průvodkyní hradu, která jim rozdala „výklad o hradu v polštině“. Zároveň ocenili nejen exteriéry hradu, ale i vybavení interiéru, který zde byl oproti Karlštejnu bohatší. V neposlední řadě je nadchla „procházka po cimbuří“, odkud se nabízel hezký výhled na okolní vyhlídky.

Po odpočinku a občerstvení v místním podhradí jsme odpoledne zamířili do Plakánku, který je okouzlivá svou tajemnou atmosférou.

Poměrně dlouhou vycházku jsme zakončili v pozdních odpoledních hodinách v sobotecké cukrárně, kde jsme se „odměnili“ za výdrž. Dobrá nálada nikoho cestou neopustila a po večeři a krátkém odpočinku ještě naši přátelé absolvovali vycházku na Humprecht.

NEDĚLE 21. května 2017

Závěrečný den pobytu našich přátel jsme absolvovali výlet do Borku pod Troskami, kde jsme i s početnou skupinou našich žáků navštívili místní MOTO MUZEUM. Mohli jsme si zde prohlédnout unikátní sbírku historických motocyklů, které se vyráběly a brázdily české i světové silnice v 30. – 70. letech minulého století. K vidění byly převážně motocykly značek JAWA, ČZ nebo PRAGA. Po prohlídce muzea jsme se vypravili na pěší túru po žluté turistické značce, která nás vedla krásnou přírodou Českého ráje až k rybníku Vidlák. Odtud jsme se autobusem přemístili zpět do Sobotky, kde jsme naše hosty zavedli ještě před obědem k nově přestavené Parmiggianiho soulptuře „Dům pod půlměsícem“, která se nachází v parku za městským úřadem.

Program čtyřdenního pobytu byl naplněn a nastal čas loučení a návratu do Sobotky. Už nyní se těšíme na další setkání, které se uskuteční v polovině září, kdy opět společně absolvujeme Zelenou školu v Jaroslawieci u Baltského moře.

Mgr. Jana Knapová a Radek Štaff

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLIČKY

27. 4. 2017 jely děti ze třídy Sluníček a Včeliček na výlet do Dobrovice, do Dobrovického muzea na výstavu „BEZ PRÁCE NEJSOU KOLÁČE“ s výukovým programem „AŽ VYROSTU, BUDU...“.

17. 5. 2017 děti ze třídy Krtečků vystoupily s programem básniček, písniček a tanečků v soboteckém Domě s pečovatelskou službou. Babičkám k Svátku matek vyrobily i dárečky.

18. 5. 2017 vyjely děti ze všech tříd mateřské školy na výlet do zábavného parku TONGO v Hradci Králové. Užily si skluzavky, trampolíny, tobogány, hopsadla, prolézačky.

19. 5. 2017 se děti ze školky na památku na školní rok 2016/2017 společně vyfotografovaly.

Kolektiv učitelek MŠ Sobotka

KNIHOVNA

PRVNÍ SEMESTR JE ZA NÁMI

První semestr Virtuální univerzity třetího věku v Sobotce je za námi. Byla jsem velice příjemně překvapena zájmem ze strany veřejnosti, první semestr začalo navštěvovat hned deset studentek. Během šesti přednášek s PhDr. Janem Šolcem pronikly v rámci studia kurzu „Etika jako východisko z krize společnosti“ do jejich základů. Své znalosti si studentky průběžně testovaly jak společně na každém z našich setkání, ale i v klidu doma. Stejným způsobem pak vypracovaly i závěrečný test. Všechny určitě potvrdí, že tento způsob ověřování znalostí není vůbec složitý, bez jakýchkoli problémů jej zvládly všechny.

Díky vstřícnosti paní knihovnice Lenky Dědečkové z Jičína jsme měly možnost poslechnout si pana doktora i „naživo“ – na jeho květnové přednáš-

ce *Do Hradu zezadu* v jičínské knihovně. Přednáškový sál byl naprosto zaplněn a vyměřený čas ani nestačil.

Dalším zpestřením byla účast našeho kroužku na závěrečném semináři, který se konal v Sázavě. Po slavnostním zakončení letního semestru jsme v rámci odpoledního programu navštívily nejprve Sklárný Kavalier včetně nakouknutí do provozu firmy (hluboce před skláři smekám, je to krásná, ale velice náročná práce). Poté na nás už dýchl klid Sázavského kláštera s jeho více než tisíciletou historií.

Absolvováním kurzu a splněním všech studijních podmínek získaly studentky za svou aktivní účast Pamětní list, který jim na krátkém setkání předal místostarosta Sobotky Bc. Jan Janatka. O hodně důležitější než Pamětní list je ale společně

setkávání a sdílení všeho nového. Všem mým studentkám (snad jim tak mohu říkat a nebudou se na mě za to zlobit) za jejich zájem moc děkuji.

A co nás čeká po prázdninách? Druhý semestr. Jeho tématem bude **Barokní architektura v Čechách**, výukovým garantem bude docent Martin Pavlíček. Přednášky budou odborným pohledem sledovat architekturu, která byla vytvořena v době baroka a kterou můžete sami navštívit během svých cest po naší vlasti. Všichni, kteří se zajímáte o baroko v Čechách a zároveň splňujete podmínky studia VU3V, jste zváni.

Více o začátku zimního semestru a zároveň obecně o studiu naleznete v příštím čísle Zpravodaje, na webových stránkách sobotecké knihovny (www.knihovnasobotka.cz) a také přímo na stránkách univerzity: www.e-senior.czu.cz. MŠ

SOBOTECKÁ KNIHOVNA SKONČILA ŠESTÁ

Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR (SKIP) zorganizoval pod záštitou Asociace krajů České republiky letos již osmnáctý ročník BIBLIOWEBu, soutěže o nejlepší webovou prezentaci knihovny. Vzhledem ke skutečnosti, že webové stránky sobotecké knihovny vznikly v loňském roce, knihovnu jsem do soutěže přihlásila.

Hodnocení proběhlo dvoukolově. Sítem 1. kola, v němž se testovalo splnění základní úrovně přístupnosti, použitelnosti a vystavení online katalogu, prošly webové stránky 16 knihoven.

Ve 2. kole bylo odbornou porotou hodnoceno osm hlavních kritérií:

- *kvalita obsahu stránek* (kontrola existence a dostupnosti základních kontaktních informací, nabídky a ceník služeb, provozní doba, aktuální informace z činnosti knihovny, existence on-line katalogu),
- *aktuálnost stránek* (přítomnost indikátorů stáří, propagace aktuálních akcí, kontrola platnosti odkazů),

- *design stránek* (grafické zpracování, navigace, dostupnost nabídek, jednotnost navigačních prvků aj.),
- *možnosti komunikace stránek s uživatelem* (dostupnost kontaktních údajů, jazykové verze webu, online služby, kontaktní formuláře, informační maily, sociální sítě, podpora RSS apod.),
- *použitelnost webu* (podpora responzivního designu, srozumitelné a jednoznačné odkazy, přítomnost klíčových informací přímo na webu, jednotný a srozumitelný vzhled hypertextových odkazů a další),
- *sympatie poroty* (celkový dojem webové prezentace, netradiční nápady webových služeb),
- *kvalita písemné koncepce webu*,
- *přístupnost stránek* pro handicapované uživatele.

Vzhledem k menšímu počtu přihlášených byly až v průběhu soutěže změněny podmínky a knihovny nebyly na rozdíl od minulých ročníků posuzovány ve více kategoriích daných počtem obyvatel

obce nebo města, kde působí, ale pouze ve dvou: celkový vítěz s nejvyšším počtem bodů a nejlepší bezbariérový web. Tato změna pravidel nám byla oznámena až po ukončení soutěže a za svou osobu mohu říci, že toto rozhodnutí nepovažuji za příliš šťastné. Velké knihovny disponují diametrálně odlišnými možnostmi jak personálními, tak i finančními a tento fakt se musí logicky projevit.

V této obrovské konkurenci, ve společnosti Národní lékařské knihovny, knihovny Valašského Meziříčí a mnoha dalších, mi umístění na šesté příčce, pouze o dva body hned za knihovnou v Mladé Boleslavi, připadá více než úspěšné a tímto děkuji panu Vojtěchu Peteráčovi za velkou vstřícnost, ochotu a trpělivost při jejich tvorbě. Webové stránky nejsou statické, neustále se vyvíjejí a jsem ráda za všechny připomínky, které vedou k jejich dalšímu zlepšování tak, aby byly pro své návštěvníky uživatelsky příjemné a Městskou knihovnu Fráni Šrámka v Sobotce prezentovaly co možná nejlépe.

MŠ

KNIHOVNA O PRÁZDNINÁCH

S přicházejícím létem se blíží i prázdniny, a tedy i prázdninová provozní doba knihovny. Díky milé brigádnici bude mít knihovna do poloviny srpna otevřeno stejně jako po celý rok, tedy:

Pondělí		12:00 – 16:00
Úterý	9:00 – 11:00	13:00 – 17:00
Čtvrtek	9:00 – 11:00	13:00 – 17:00
Pátek		15:00 – 18:00

Během konání Šrámkovy Sobotky bude knihovna pro všechny své čtenáře otevřena od *neděle 2. července do soboty 8. července* každý den v této době: 9:00-12:00 a 13:00-17:00 hod.

V závěru měsíce srpna čeká knihovnu pravidelně se po pěti letech opakující **revize knižního fondu**, daná příslušným zákonem. **Knihovna bude tedy pro veřejnost v době od pondělí 21. srpna do pátku 1. září uzavřena.** Nezapomeňte se s předstihem knížkami dostatečně předzásobit.

Přeji všem čtenářům Zpravodaje pohodové léto s hromadou přečtených knížek.

MŠ

KNIŽNÍ NOVINKY

Výběr z knih, pořízených za poslední dva měsíce do knihovny:

Beletrie

Hendrik Groen: Tajný deník Hendrika Groena 83 ¼ roku

Hana Marie Körnerová: Císařská vyhlídka

Shari Lapena: Manželé odvedle

Vlastimil Vondruška: Husitská epopej V

Beletrie pro mládež

Kiera Cassová: Koruna

Jeff Kinney: Deník malého poseroutky Všechna sláva

Ivana Peroutková: Anička v zahradě

Leona Štátná: Dubánci – příběhy jednoho roku

Naučná literatura pro dospělé a mládež

Tomáš Gráf: Noční obloha od jara do zimy

Petr Hanzelka: Květiny pro každou zahradu

Diana Shatatová: Malá floristka

Zuzana Zachová: Bezlepková cukrárna

DO SOBOTECKÉ KNIHOVNIČKY

Pavel Juřík: Lobkowiczové. Popel jsem a popel budu. Knižní klub Praha 2017 v edici Universum, 160 s. Populárně a čtivě napsaná kniha seznamuje čtenáře s historií rodu Lobkowiczů od konce 14. století do současnosti. Některé větve rodu a nejvýznamnější osobnosti jsou představeny podrobně, na další nezbylo tolik místa, většina členů se objevuje jen na připojených rodokmenech (ty však obsahují pouze jména a data mužských členů rodu). To bohužel postihlo i bílinskou větev Lobkowiczů,

tedy i kostecké pány Kryštofa, Oldřicha Felixe, Václava a Viléma. Naopak velmi důkladná je pasáž o Zdeňku Vojtěchovi a jeho manželce Polyxeně. Nechybí ani popsání historie Pražského Jezulátka, Polyxenina daru karmelitánům, zato o jejím panování na Kostí není žádná zmínka. Text knihy provázejí desítky barevných i černobílých fotografií (jeden Polyxenin obraz najdeme na s. 41, další visí v Lobkowiczském paláci na Pražském hradě).

K. B.

SPOLEČENSKÁ OZNÁMENÍ

KULTURNÍ KALENDÁŘ

(květen – červen 2017 – vybraná výročí s letopočtem končícím sedmičkou)

- 20. 5. 1827 se narodil sobotecký notář, kulturní pracovník a purkmistr města **Jan Mach**.
- 13. 5. 1837 se narodil archivář a historik **Julius Pažout**, rodově byl z Horního Bousova.
- 18. 6. 1847 se narodil v Dobšicích sobotecký kaplan a kulturní činitel **Josef F. Šimůnek**.
- 3. 5. 1867 zemřel majitel velkostatku Mladějov **Josef August Pabstmann**, zeť F. J. Gerstnera.
- 15. 5. 1877 se narodil výborný sobotecký učitel, hudebník a regenschori **Jan Václav Šolc**.
- 4. 6. 1877 se narodil sobotecký řídicí učitel **Karel Pavlišta**, za německé okupace vězněný.
- 9. 5. 1887 se narodil hudební kritik **prof. František Pala**, přítel F. Šrámka a J. B. Foerstera.
- 3. 6. 1887 se narodil hudební skladatel **dr. Emil Axman**, tvůrce kantáty Sobotecký hřbitov.
- 28. 6. 1887 se narodil hudební skladatel **Boleslav Vomáčka**; zhudebňoval i verše F. Šrámka.
- 9. 5. 1897 zemřel mladý markvartický farář **Ludvík Mach** ze sobotecké vlastenecké rodiny.
- 7. 6. 1897 zemřel dlouholetý sobotecký lékárník **PhMr. Josef Macoun**, rodem z obce Osek.
- 17. 6. 1897 se ve Vesci narodil zemědělský inženýr **Josef Brixí**, vězněný za 2. světové války.
- 28. 6. 1897 zemřel farář **Antonín Bilinský** ze Sobotky; bojoval na barikádách v Praze r. 1848.
- 3. 5. 1907 se v Skyšicích narodil organizátor ochotnického života v Čechách **Ladislav Lhota**.
- 20. 5. 1907 se narodil člen Šrámkovy studentské družiny, pak notář v Trutnově **Jan Veselý**.
- 12. 6. 1907 se narodil v Oseku **Václav Antoň**, řadu let předseda ONV v Mnichově Hradišti.
- 21. 6. 1907 se narodil architekt **Břetislav Štorm**, hlavní projektant rekonstrukce hradu Kost.
- 9. 6. 1917 se narodila bousovská a sobotecká učitelka **Marie Kálalová**, zemřela 25. 5. 1997.
- 19. 5. 1927 se narodil malíř a grafik **Václav Rykr**, jeden z mnoha, kteří tvořili v Sobotce.
- 8. 6. 1927 se narodil malíř **Miloslav Jágr**; rád maloval na Sobotecku, vystavoval „u Šolců“.
- 9. 5. 1937 se narodila **Marie René Havlíková**, právnička, 1968 členka ÚV Čsl. svazu žen.
- 5. 6. 1942 byl v Brně popraven legionář a odbojář, plukovník **František Horák** ze Střelče.
- 23. 5. 1947 zemřel jeden ze starších majitelů první sobotecké knihtiskárny **Karel Čepelák**.
- 7. 5. 1967 zemřel oblíbený sobotecký obchodník a samosprávný činitel **Štěpán Svoboda**.
- 4. 5. 1977 zemřel výborný činoherní a rozhlasový herec ve Šrámkových hrách **Karel Höger**.
- 5. 6. 1987 zemřel jeden ze zakladatelů skautského loutkového divadla **Ing. Miloslav Holan**.
- 7. 5. 2007 zemřel hlavní činitel výstavby našeho sportovního stadionu **Ing. František Kužel**.

BLAHOPŘEJEME

První velká gratulace v tomto čísle ZŠS by měla směřovat do Prahy, případně do bývalého mlýna v Hubojedech. Tam se asi v příštích dnech a týdnech sejdou velké zástupy gratulantů, v jejich čele budou pravděpodobně JÚ a HELE z televizního studia Kamarád. Věřte, nevěřte, **Renata a Martin Lhotákoví** budou totiž slavit 22. května a 20. července sedmdesátiny. A tak se s přáníčkem přidáváme i my a vzpomínáme spousty jejich kulturních aktivit a činů, jimiž prosluli nejen doma, ale spolu se třemi umělecky nadanými dcerami – Terezou, Barbarou a Kristýnou – i v zahraničí. Vzpomeňme jen Martinova

působení na DAMU či na tvorbu detailních modelů několika českých hradů. Tak hodně zdraví a úspěchů do dalších let – a co takhle uspořádat zase po letech výstavu v Sobotce?

Naše blahopřání zalétá také do Markvartic k naší spolupracovnici, knihovnici a kulturní pracovníci **Ing. Romaně Tomášů** (7. června se potkala s Abrahamem) a nechceme zapomenout ani na mladou diplomatku a malířku, ještě nedávno naši spolupracovnici v Norsku **Kateřinu Staškovou** (* 29. června 1977), jejíž krásný obraz nočního soboteckého náměstí zdobí vyhledávanou cukrárnu STÁZA v Sobotce. Blahopřejeme a těšíme se na další spolupráci. *K. B.*

ZLATÁ SVATBA

Na ženichy, nevěsty a svatební hosty jsou na našem soboteckém zámku zvyklí. V sobotu **29. 4. 2017** však Humprecht ve své hodovní síni uvítal aktéry krásného obřadu, jakým je **zlatá svatba**. Svě „ano“ si po padesáti letech znovu řekli, a obnovili tak svůj slib manželský **manželé Květoslava a Jiří Hořákoví ze Sobotky**. Za svědky jim tentokrát šly jejich dvě dcery se svými rodinami. Krásný hudební doprovod byl v rukou vnoučat.

Přejeme Hořákovým mnoho štěstí, radosti a zdraví do dalších společných let a už se těšíme, až se s nimi a s jejich blízkými sejdeme na oslavě svatby diamantové.

Pavčina Guciová, matrikářka

JUBILEA

19. 5. 2017 oslavila 93. narozeniny paní **Marie Donátová** ze Sobotky, ulice Na Závisti. Velmi ji potěšily její 3 dcery Dana, Stáňa a Maruška, které často maminku navštěvují i se svými rodinami. Paní Donátová se vrátila z nemocnice, cítí se dobře, je čilá, ráda si popovídá. Paní Donátové přejeme zdraví, spokojenost a pohodu v celé rodině.

20. 5. 2017 se dožil 90 let pan **Vladimír Havránek** ze Sobotky, z Novoměstské ulice. Šedesát osm let je ženatý s manželkou Marií. Má dva syny, vnuky a pravnučky. Pan Havránek se věnoval rybaření a letectví. Je to již přes 20 let, co se mu stal úraz u letadla, při kterém přišel o nohu. Nyní jezdí na invalidním vozíku. Manželka prodělala nádor u míchy, po dobu tří měsíců nechodila. Nyní

chodí o berlích a stará se o manžela. Nákupy obstarává syn Michal s Alenkou. Druhý syn Zdeněk také se svou Alenkou pomáhají, co je potřeba. Oba synové se o rodiče pěkně starají. Panu Havránkovi přejeme zdraví, pohodu a spokojenost do dalších let.

12. 4. 2017 oslavil 85. narozeniny vážený pan **Zdeněk Maryška** – sobotecký děkan. Narodil se v Praze, mládí prožil s bratrem v Železném Brodě. Po válce studoval gymnázium v Praze.

V roce 1951 nastoupil na Bohosloveckou fakultu na Karlově univerzitě. Vysvěcen byl v Litoměřicích dne 26. 6. 1955 v katedrále sv. Štěpána. První místo, kam nastoupil, bylo Březno u Mladé Boleslavi. V roce 1956 byl přeložen do Bečova u Mostu. Od 1. 5. 1958 působil v Tanvaldu. V roce 1975 nastoupil do Jiříkova u Rumburku. Tam vybuřoval

poutní místo ve Filipově, kde je krásný kostel. V roce 1990 se dostal do Sobotky a působí zde jako děkan již 27 let. Svě životní poslání – profesionální dráhu kněze, pan děkan Maryška vykonává šedesát dva let. Panu děkanovi přejeme hodně zdraví a spokojenosti. V Sobotce si pana děkana lidé váží a mají ho rádi.

26. 5. 2017 oslavila krásné životní jubileum 94 let paní **Božena Zahrádková** ze Šolcovy ulice v Sobotce. Paní Zahrádková má syna a dceru. Dcera se o ni stará, žije i s přítelem u maminky v Sobotce. Vnoučata babičku také často navštěvují. Paní Zahrádková měla zlomenou nohu a byla dlouho v nemocnici. Nyní se už vrátila a je ráda, že je zase mezi svou milovanou rodinou. Paní Božence přejeme zdraví a pohodu, ať ji nic nebolí a může se usmívat doma.

Hana Rulcová

OPUSTILI NÁS NAVŽDY

Duben

Dne 11. dubna 2017 zemřel náhle ve věku nedožitých 71 let pan **Jiří Šouta** ze Sobotky.

Dne 13. dubna 2017 ve věku 57 let zemřel pan **Milan Šouta** ze Sobotky.

Dne 25. dubna 2017 zemřela ve věku nedožitých 83 let paní **Zdenka Šolcová** ze Sobotky.

Dne 26. dubna 2017 zemřela ve věku nedožitých 73 let paní **Marie Drapáková** ze Sobotky.

Dne 29. dubna 2017 zemřel náhle ve věku 46 let pan **Zdeněk Branda** ze Sobotky.

Dne 29. dubna 2017 zemřel po krátké nemoci ve věku 101 let nejstarší občan pan **Miloslav Hájek** Sobotky, rodák z Dolního Bousova.

Květen

Dne 10. května 2017 zemřel ve věku 87 let pan **Zdeněk Trnka** ze Sobotky.

Dne 11. května 2017 zemřela náhle ve věku 69 let paní **Jarmilka Nejedlová** ze Sobotky.

Dne 20. května 2017 zemřel ve věku 71 let pan **Stanislav Holub** ze Sobotky.

Červen

Dne 6. června 2017 zemřela v pozhnaném věku nedožitých 92 let paní **Jasnuška Fiedlerová** ze Sobotky.

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych poděkovala paní **Marušce Dlouhé** za dlouholeté přátelství a obětavou péči a pomoc mé sestře Marušce Drapákové.

S poděkováním sestra Božena Křížová

LETNÍ KONCERTOVÁNÍ SMÍŠENÉHO PĚVECKÉHO SBORU STOJMÍR-BENDL

Naše milé publikum, dovoluňte nám, abychom Vás pozvali na nadcházející jarní a letní koncerty, pro které jsme nastudovali opět nový repertoár. Nebudou chybět lidové písně z Čech, Moravy, ale i od našich sousedů ze Slovenska, skladby klasické hudby, africký spirituál, moderní tvorba 20. století a další žánry.

O spolupráci jsme poprosili pana Jaroslava Kohouta z Branžeže, mistra houslaře a hudebníka, jehož houslový doprovod některých skladeb bude jistě pro posluchače, ale i pro sbor cennou zkušeností a velkým zážitkem. Mluveného slova se již tradičně zhostí pan Tomáš Grindl a paní Marie Buchtíková a na klavír nás doprovodí paní učitelka Petra Matoušková.

- 8. května 2017** **Vzpomínková pieta u hrobu padlých v Dolním Bousově**
- 7. června 2017** **Odpolední setkání v DPS Sobotka**
- 9. června 2017** **NOC KOSTELŮ 2017** - kostel sv. Jana Křtitele, Újezd pod Troskami
- 13. června 2017** **Odpolední setkání v DPS Dolní Bousov**
- 17. června 2017** **KONCERT NA HUMPRECHTĚ** – společně s námi vystoupí ženský pěvecký sbor Sirény z Říčan u Prahy
- 25. června 2017** **KONCERT V ZAHRADĚ** za kostelem sv. Kateřiny v Dolním Bousově

Pavčina Cohornová, sbormistryně

FILMOVÁ SOBOTKA 2017

Kino Sobotka zve své fanoušky na 2. ročník filmového festivalu letního kina v zahradě Šrámkova domu v Sobotce. Zahradní kino včetně občerstvení bude otevřeno od 21:00 hodin. Filmové představení začíná ve 21:30 hodin. V případě nepříznivého počasí promítáme v divadle.

Projektujeme pro Vás následující filmy.

- 30. 6. - Malý princ (franc. animovaný film), slavnostně zahájíme letní kino.
- 22. 7. - Teorie Tygra (kultovní, český film),
- 29. 7. - Kráska a zvíře (novinka od Disney),
- 5. 8. - Rodinný přítel (novinka, český film),
- 12. 8. - Šmoulové 3, Zapomenutá vesnice (novinka, animovaný film)
- 19. 8. - Špunti na vodě (novinka, česká komedie)
- 2. 9. - Mimi Šéf - (novinka, animovaný film), slavnostně ukončíme letní kino.

JEDNOTA BRATRSKÁ SOBOTKA
VÁS ZVE NA RODINNÉ ODPOLEDNE
30. ČERVNA 2017
PŘINES VÝZO A MÁŠ ODMĚNU JISTOU

BAMBINI

START 14:00 - 18:00
ZAHRADA ŠRÁMKOVA DOMU
MEGA SKÁKACÍ HRAD
JÍZDA NA PONÍČÍCH
KREATIVNÍ DÍLNY
OBR BUBLIFUKY
HASIČI SOBOTKA
MALOVÁNÍ NA OBLIČEJ
LETNÍ KINO SOBOTKA
PROMÍTÁ OD 21:30 ANIMÁK
MALÝ PRINC

Městské kulturní středisko Sobotka
uvádí koncerty kapel

ISARA
celt-rock-folk
23. 7. / 17.00 / 60,- / Zahrada ŠD

Modrý Kšandy
bluegrass
29. 7. / 17.00 / 60,- / Zahrada ŠD

Příchvojanika
dechovka
12. 8. / 14.00 / 60,- / Zahrada ŠD

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE V SOBOTCE A OKOLÍ

VÝSTAVA V GALERII NA SCHODECH V MĚSTSKÉ KNIHOVNĚ

Kreslíme a malujeme pro radost – od 7. do 30. 6. 2017
Výstava amatérských výtvarníků ze Sobotky – Moniky Jirků
a Kamila Bláhy.

Bolí to!!! - Přednáška

Muzeum Fráni Šrámka – 15. 6. 2017 / 18:00
Přednáška PhDr. Radky Vokounové věnovaná problematice
zneužívaných a týraných dětí.

BAMBINI – KONEC ŠKOLNÍHO ROKU

Zahrada Šrámkova domu – 30. 6. 2017 / 14:00 – 18:00
Srdečně vás zveme na první prázdninovou akci. Přines vysvěd-
čení a máš odměnu jistou.

FILMOVÁ SOBOTKA 2017

Zahrada Šrámkova domu – 30. 6. 2017 / 21:30
Animovaným filmem na motivy knihy Antoina de Saint-Exu-
peryho „Malý princ“ zahájíme FILMOVOU SOBOTKU. Po-
drobnější rozpis filmů najdete na straně 26.

61. ŠRÁMKOVA SOBOTKA

1. 7. – 8. 7. 2017

Festival českého jazyka, řeči a literatury; zveme vás na odbor-
ný i doprovodný program, který najdete v příloze. Na závěr
festivalu se bude konat již tradiční „Třešňový jarmark“.

IVO ŠMOLDAS – Beseda

Šolcův statek – 23. 7. 2017 / 14:00

LETNÍ SOBOTKA – ISARA – Koncert

Zahrada Šrámkova domu – 23. 7. 2017 / 17:00 vstupné 60,- Kč
Mladoboleslavská hudební skupina ISARA, pohybuující se
na pomezí folku, rocku a world music. Její historie sahá
do roku 2005 a během uplynulých let se vyvíjelo její nástroj-
ové a personální obsazení i hudební styl – od vlastní folk-rocko-
vé tvorby, přes vlivy renesanční a lidovou hudbu od Slovenska
a Moravy až po Irsko. Vystoupením Isary zahájíme šňůru kon-
certů na Zahradě Šrámkova domu. viz plakát

Vydání turistické vizitky Dům pod půlměsícem

Nejmladší památkou našeho města je Dům pod půlměsícem
od italského autora Claudia Parmiggianniho z roku 1991.
Přestože patří k památkám nejmladším, po celkové devasta-
ci skulptury muselo město v roce 2015 přistoupit k její kom-
pletní rekonstrukci a nyní se Dům pod půlměsícem skví
v plné kráse. Městské kulturní středisko se rozhodlo rozšířit
popularitu naší památky i mezi širší veřejnost tím, že necha-
lo vydat turistickou vizitku s obrázkem této skulptury. Vizit-
ku budete moci od července zakoupit v Městském informač-
ním středisku za standardní cenu 12,- Kč.

Smíšený pěvecký sbor Stojmír - Bendl

Baráčníci na výletě

Nová turistická vizitka nejmladší památky našeho města

Rekonstrukce ulice Na Celné – foto: L. Jenček ml.

Spokojený domov
snadnější život nejen ve stáří a v nemocí

Láká vás smysluplná práce v pomáhajících profesích?

Sháníme pracovníky na pozice osobních asistentů (asistentek) a pečovatelů (pečovatelek) v domácnostech seniorů a handicapovaných pro oblast Mladoboleslavsko a Turnovsko.

- Nabízíme možnost práce v profesionální organizaci pohybující se už 12 let v oboru sociálních služeb.
- Naším zaměstnancům nabízíme firemní oblečení, stravenky, dny na zotavenou, vzdělávání, zaměstnanecké půjčky, právní služby a řadu dalších benefitů!

Bližší informace vám poskytnou vedoucí příslušných oblastí:
 Mladoboleslavsko a Mnichovohradištsko: 774 341 170
 Turnovsko: 773 565 341
 Jičínsko: 773 503 840
 www.spokojeny-domov.cz